

METTIS

3 • 2012

Hallitus 2012

Puheenjohtaja, Mettis-lehden toimituskunta

Hannes Lohi-Yhteyshenkilö

Sari Sinkko
Rummuntie 342, 54410 YLÄMAA
Puh. 0400 599 947
sari.sinkko@pp.inet.fi

Sihteeri, Mettis-lehden toimituskunta

Eila Tähti
Tuurimäentie 14, 02200 ESPOO
Puh. 040 502 8518
eila.tahti@surok.fi

Rahastonhoitaja

Jäsenrekisteri, Messuvastaava

Rotupöydän yhteyshenkilö

Kirsi Kovanen
Rauninmäentie 51, 07150 LAUKKOSKI
Puh. 040 510 1757
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja, Kotisivujen päivitykset

Jenni Mäkinen
Juntinraitti 2, 23660 KALANTI AS
Puh. 040 723 9770
jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Palkintovastaava

Larisa Maximova
Multisillankatu 7 E 50, 33750 TAMPERE
Puh. 044 284 9617
nightlegend@dnainternet.net

Mettis pisteet

Kati Nieminen
Luisukatu 4 A 1, 33240 TAMPERE
Puh. 040 776 1395
kati.nieminen@pp3.inet.fi

Jäsen

Henriikka Neittaanmäki
Tilanhoitajankaari 14 C 44, 00790 HELSINKI
Puh. 040 717 6192
henriikka.neittaanmaki@gmail.com

Varajäsen

Päivi Kupila
Halssinlantie 23, 40400 JYVÄSKYLÄ
Puh. 040 767 1789
paivi.kupila@pp.inet.fi

Varajäsen

Anneli Kotola
Markkinatie 15 C 26, 00700 HELSINKI
Puh. 040 835 8021
anneli.kotola@luukku.com

Jäsenmaksut 2012

Varsinainen jäsen	11 € (saa lehden)
Perhejäsen	4 € (ei saa lehteä)
Kasvattajan maksama uusi jäsen	5,5 € (saa lehden)

Norjalainen Metsäkissa ry:n jäseneksi voi liittyä kuka tahansa norjalaisesta metsäkissasta kiinnostunut henkilö maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen tilille.

Pankkiyhteys
FI25 5357 1420 0404 59
BIC OKOYFIHH

Jos sinulla ei ole viitenumeroa (löytyy lehden osoitelipukeesta), käytä viitettä 9991. HUOM! Älä kirjoita viestiin/lisätietoihin mitään.

Lähetä maksukuitista kopio sekä nimi ja osoitetietosi jäsenrekisterinhoitajalle, niin yhdistys saa yhteystietosi jäsenlehden postitusta varten.

Jäsenrekisterinhoitajana vuonna 2012 toimii
Kirsi Kovanen
Rauninmäentie 51, 07150 LAUKKOSKI
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Pentulista ja kasvattajaruudut

Yhdistys noudattaa FIFe:n ja Suomen Kissaliiton sääntöjä (Yhteistyösopimus). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe-kasvattajien FIFe-rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe yhdistyksen kanssa.

Kasvattaja voi tilata kotisivun pentusivulla olevan OnLine-linkin kautta käyttäjätunnukset itselleen ja ne saatuaan päivittää itse pentulistan tietoja. Tunnukset myönnetään vain FIFe-kasvattajille.

Myös kasvattajaruututiedot päivittyvät palvelun kautta. Kasvattajailmoituksen ruutumaksu on 18 eur kalenterivuosi.

Pentuvälittäjä
Sari Sinkko, 0400 599 947
info@norjalainenmetsakissa.fi

Yhdistyksen kotisivu

www.norjalainenmetsakissa.fi

info@norjalainenmetsakissa.fi

Puheenjohtajalta

Tervehdys puheenjohtajalta!

Kesä kääntyi taas syksyksi ja aktiivisen toiminnan ajaksi. Jäsenemme ovat olleet kiitetävän aktiivisia myös kesän ajan, jolloin terveystarkastuksemme on ollut avoinna netissä. Vastauksia on tullut mukavasti ja Annukka Salo on päässyt työstämään vastauksia. Kysely jätettiin auki ja siihen voi vastata niin kauan kuin se netistä löytyy, osoitteesta www.norjalainenmetsakissa.fi.

Kysely jätettiin auki, koska tuloksista riippuu mitä jatkossa tehdään. Saadaanko tästä aikaan terveysrekisteri joka on ajan tasalla vai pitääkö tehdä muita suunnitelmia. (Näistä puhuttiin 29.9. koulutuspäivillä)

Jäsenistömme ja kasvattajat ovat olleet kiitetävän kiinnostuneita rodustamme ja osallistuneet järjestämiimme tilaisuuksiin. Oli ilo kuulla luennoitsijamme Jaana Tähtisen sanoin, että rodun harrastajien keskuudessa konsensus oli suuri - mielipiteet rodun ulkoisesta olemuksesta olivat yhteneväisiä ja rodun tila geneettisestä näkökulmasta katsottuna on hyvä. Saimme ohjeita kuinka myös pitää tätä hyvää tilannetta yllä. Henriikan kirjoitus päivästä löytyy tästä lehdestä. Saadun palautteen perusteella tällaisia päiviä olisi mukava järjestää lissää. Seuraava luonnollinen tapahtuma on terveystarkastuksen tulosten julistaminen ja sitten pääsemme varmaan jalostuksen tavoite ohjelman tekemiseen.

Hallitus aikanaan päätti valita tämän hitamman reitin - eli etsimme vaihtoehdon puolueettoman ja asiallisen terveystarkastuksen tekemiseen ja vasta sen jälkeen siirrymme jalostuksen tavoite ohjelmaan. Silloin meillä on laajaan pohjaan perustuva asian tuntema tieto rotumme terveydentilasta.

Nämä terveys asiat koskettavat jokaisen lemmikkikissan omistajaa myöskin, sillä hehän ostavat kissansa kasvattajilta. Olemme valinneet itsellemme maailman kauneimman rodun, jolla on ihastuttava ja aktiivinen luonne. Jokaisella pennunostajalla on oikeus saada rotokuvauksen mukainen terve pentu ja siihenhän me kasvattajat pyrimme. Yhdistyksen tavoite on antaa tähän kasvattajille työvälineitä : koulutusta ja tietoa. Luontoa emme voi määrätä, mutta voimme tehdä kaikkemme pitääksemme rotumme terveenä, rotustandardin mukaisena hyväluonteisena kissana.

Aurinkoisa syyspäiviä kaikille,

Sari Sinkko
puheenjohtaja

Norjalaisten metsäkissojen terveyskysely on julkaistu!

**Kysely on tarkoitettu JOKAISELLE
norjalaisen metsäkissan
omistajalle.**

Vastaaminen terveyskyselyyn
tapahtuu sähköisesti joko osoitteessa
www.kissangeenit.fi tai www.norjalainenmetsakissa.fi. Linkki kyselyyn
löytyy kyseisten internetsivujen
etusivuilta.

Kysely tehdään Helsingin yliopiston
eläinlääketieteelliselle tiedekunnalle
osana eläinlääketieteen opiskelija
Annukka Salon lisensiaatintutkielmaa.
Työn ohjaajina toimivat professori
Hannes Lohi ja yliopistonlehtori Anna-
Maija Virtala. Kyselyn onnistumiseen
tarvitaan tietoja sadoilta sairailta,
terveiltä ja edesmenneiltä kissoilta!
Julkaistavista tuloksista ei voi tunnistaa
yksittäistä kissaa tai omistajaa. Tiedot
käsitellään täysin luottamuksellisesti.
Lisätietoja kyselyyn liittyen löytyy
kyselyn alkutekstistä.

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

Aika: Lauantai 24.11.2012 (aika ilmoitetaan kotisivulla)

Paikka: TUROKin näyttelypaikka
Turun Messu- ja Kongressikeskus
Messukentäk. 9-13, Turku

ESITYSLISTA

Kokouksen avaus

Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta

Kokouksen laillisuus

Esityslistan hyväksyminen

Pöytäkirjan tarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta

Vuoden 2013 jäsenmaksut

Yhdistyksen toimihenkilöille maksettavat kulukorvaukset
vuonna 2013

Esitetään yhdistyksen tulo- ja menoarvio sekä
toimintasuunnitelma seuraavalle toimikaudelle

Valitaan toiminnantarkastaja sekä varahenkilö

Henkilövaalit: puheenjohtaja, hallituksen varsinaiset- ja
varajäsenet

Valitaan yhdistyksen edustaja Kissaliiton kevät- ja
syysliittokokouksiin vuodelle 2013

Ilmoitusasiat

Kokouksen päättäminen

Norjalainen metsäkissa ry.
Hallitus

Yhdistyksen tuki DNA-näytteenottoon

Yhdistys tukee Hannes Lohen geenipankin DNA-näytteen ottoa
10 eur/kissa.

Tuki maksetaan lääkärinlaskua vastaan, johon on näytteenotto
eritelty.

Supreme Championiksi valmistui Tallinnassa 01.07.2012
 SC FI*FoxyPaw's Dusty Miller (NFO ds 24) ollen samalla KPA.
 syntynyt 17.07.2010
 emo: SC FI*Kehrääjän Orvokki,DM (NFO fs 09 24)
 isä: GIP,SC SE*Restless Desperado,JW,DVM,DM
 omistaja: Jenni-Riikka Wacklin & Kai Naskali
 kasvattaja: Karita Sumell & mikael Axelqvist
 kuva: Tessa

SP FI*Cat'omatic Apollo Aureus eli "Nikke" valmistui 8.7.2012
 Kempeleessä SP:ksi
 NFO as 22
 synt. 28.6.2006
 Isä: FI*Beady-eye's Barabaz Blue NFO a 09 24
 Emo: IP, IC FI*Marmatin Catarina NFO fs 09
 Kasvattaja: Auli Ruotsalainen
 Omistaja: Sirpa Rajavaara, POROK

Me Felinassa hoidamme kissaasi hellästi, uskollisesti ja ammattitaitoisesti.

Eläinlääkärit
 Suvi Pohjola-Stenroos, ELT, Dipl. ABVP(kissalääketiet. pät.)
 Marju Hämäläinen, ELL
 Teija Viita-aho, ELL, kissalääketiet. pät.
 Andrea Gladuli, DVM, MS (kardiologi), sydänspecialisti

Olemme keskittyneet kissojen hoitamiseen jo vuodesta 1995.
 Klinikamme uusitut, avarat tilat sekä nykyaikainen korkea
 varustelutaso mahdollistavat kissasi turvallisen ja
 asiantuntevan hoidon.

Puh: 010 2711 840

ma –pe 8 – 20

la – su 10 – 15 päivystys

*Suoritamme nyt myös
 sydämen
 ultratutkimuksia sekä
 PKD tutkimuksia*

Nettiajanvaraus 24/7 kotisivuiltamme **www.felina.fi**

Sijaitsemme Helsingin ydinkeskustassa, Kampissa
 Työmiehenkatu 4, 00180 Helsinki

FE^LINA KISSAKLINIKKA

Rotupöytä

Rotupöytä ja sen hoitaja mainitaan yhdistyksen hallitustehtävissä ensimmäisen kerran Mettis-lehdessä 1/1995. Pöydän ensisijainen tavoite on tiedotus- ja neuvonta norjalaisen metsäkissarodun hyväksi.

Rotupöytä palveli usean vuoden ajan kasvattajia merkittävänä pentuvälittäjänä jakaen pentulistaa pennuista kiinnostuneille. Paperilistaa ylläpidettiin pentuvälittäjän toimesta ja ennen näyttelyä siitä otettiin kopioita rotupöydässä jaettavaksi. Myös rotuesite on ollut jaossa pöydän alkuajoista lähtien, ensin A4-koossa kopioversiona. Pentulistan kysyntä rotupöydästä väheni 2000 luvun alussa, kotisivun tulon jälkeen, ja sen ylläpito siirtyi kotisivulle.

ROTUPÖYDÄN NÄYTTÄVYYTEEN on panostettu erikoistapahtumissa. Norjalainen metsäkissayhdistys järjesti näyttävän ja onnistuneen metsäkissojen erikoisnäyttelyn SUROKin näyttelyn yhteydessä 1.8.1999. Näyttelyn rotupöydässä oli laaja valokuvanäyttely, jossa valokuvin esiteltiin veteraanikissamme 80-luvun alkupuolelta. Näyttelyllä juhlistettiin yhdistyksemme 10-vuotis sekä Suomen metsäkissojen 20-vuotistaivalta. Näyttelyyn osallistui peräti 100 norjalaista metsäkissaa.

Rotupöydän tarjontaan ja näkyvyyteen panostettiin myös WW-näyttelyssä, joka pidettiin Helsingissä 9.-10.11.2002.

Jäsenemme kokosivat näyttävän rotupöydän myös vuonna 2009. Turun näyttelyn yhteydessä 21.11.2009 oli toistamiseen rotumme juhlanäyttely. Rotupöydän yhteydessä oli ”metsä” koristeineen. Kyseinen metsä palveli kissojen kuvauspaikkana ja se oli ahkerassa käytössä. Turun näyttelyyn osallistui liki 170 norjalaista metsäkissaa.

ROTUPÖYDÄN TOIMINTA on lähes 20 vuoden ajan toiminut yhdistyksen hallituksen ja jäsenten toiminnan avulla. Vuosittain pöytä on ollut esillä mahdollisimman monessa näyttelyssä. Näyttelyissä käyvien jäsenten avulla on hoidettu pöytävuorot. Puolen tunnin päivystysvuoro pari kertaa näyttelyvi-

Pöydässä nähtiin Tampereella 16.9. näin iloinen päivystäjä. Pöydän tuotteiden tekoon ja tavaroiden varastointiin sekä kuljetukseen näyttelystä toiseen osallistuu usea jäsen.

konlopun aikana on pieni mutta merkittävä panos pöydän toiminnassa. Pöydän oheistuotteiden myyntituloilla on ollut merkittävä osuus valmistumis- ja muiden palkintojen hankinnassa. Toivotta-

vasti pöydän päivystysvuorot koetaan tulevaisuudessa lähinnä kunnia-asiana eikä ikävänä velvollisuutena.

Eila Tähti

Juhlanäyttelyssä 21.11.2009 Turussa rotupöydän yhteyteen tehty kuvauspaikka oli ahkerassa käytössä myös muiden rotujen kissoille.

ArcticWilds Amamos La Vida (d 24) valmistui IC:ksi Tallinnassa 4.8.2012.
s. 3.11.2010
emo: Wishmaster Kendra Young
isä: DK*Hass'Tarzan Mama Mia
kasvattajat: Arto ja Minna Turu
omistaja: Mirja Rantanen

PR Syrenbacken's Velocity Mack
Synt. 12.5.2010 ruotsi
NFO ds 02 21
Isä: SC Vildhjertas Cobra Starship, DVM
Emä: Syrenbacken's Prozy Ice
Omistaja: Anu Punavaara
Kasvattaja: Gurli Håkansson

SUPREME CHAMPION
SC FI* Hopeahännän Pablo Picasso, JW (NFO d 03) valmistui Pietarissa 25.3.2012
syntynyt 28.9.2010
emo: SP FI* Hopeahännän Harley Quinn (NFO ns 09)
isä: GIC DK* Morgunstralan's Hot'n Sweet (NFO n 09)
omistaja ja kasvattaja: Sari Sinkko
kuvaaja: NG/venäjä

CH FI*Suvipäivän Kastehelmi NFO ns
Om.&Kasv. Suvi Sippola

Koulutuspäivä 29.9.

Kauniina syyspäivänä 29.9. vietettiin Lahdessa Norjalainen metsäkissa ry:n koulutuspäivää, jonka aiheena oli norjalaisen metsäkissan kasvatukseen geneettisestä näkökulmasta. Paikalla oli joukko kasvattajia ja metsäkissanomistajia, luennoitsijana ja keskustelun ohjaajana toimi populaatio- ja molekyylogeneetikko Jaana Tähtinen Kissaliiton Terveys- ja hyvinvointitoimikunnasta.

Aluksi käytiin läpi rotuyhdistyksille tarjottua rodun tavoiteohjelman mallia. Koirien jalostuksen tavoiteohjelmaan pohjautuva malli sisältää tietoa rodun taustasta, rotuyhdistyksestä ja rodun nykytilanteesta, mm. populaation rakenteesta ja sukusiitosasteesta. Tavoiteohjelma olisi arvokas tietolähde kasvattajille ja pennunostajille ja sen avulla voisi luoda yleisiä, yhteisiä tavoitteita kasvatustoiminnalle. Tavoiteohjelman mahdollinen luominen on jokaisen rotuyhdistyksen itse päätettävissä.

Perusgenetiikka tuntui olevan suurimmalla osalla osallistujista jo hyvin hallussa, mutta perusasioita ja käsitteitä käytiin silti kertaustyyppisesti läpi. Erityisesti keskityttiin sukusiitoksen laskemiseen, linjasiitoksen käsitteeseen ja sukusiitoksen haittavaikutuksiin. Sukusiitosdepressio eli – taantuma etenee pikkuhiljaa sukusiitosasteen noustessa. Vaikutukset ovat nähtävissä koko rodun laajuisesti perinnöllisen muuntelun vähentyessä; pentuekoko ja eläinten koko pienenee, lisääntymisvaikeudet lisääntyvät ja vastustuskyky heikkenee. Koko rodun sukusiitosasteen pitäminen alhaisena vaatii järkeviä jalostusvalintoja, riittävää siitoseläinten määrää, siitosmatadorien käytön välttämistä ja tuontikissojen kautta uuden veren tuomista populaatioon. Sukusiitosasteita laskettaessa tulee muistaa, että varsinkin eri rotujen lukemat eivät ole keskenään vertailukelpoisia. Yleisenä sääntönä pidetään, että sukusiitosasteen tulisi olla alle 6,25 % (serkusparitus) ja laskennassa tulisi ottaa huomioon 10 sukupolvea. Sukusiitosasteen lisäksi tulee huomioida myös sukukatkeroin, joka kertoo perimän vaihtelusta eri tavalla. Siinä tutkitaan kissan esivanhempien määrää, toisin sanottuna onko kissan sukutaulussa jokin esivanhempi useampaan kertaan, vai ovatko kaikki eri kis-

soja. Esim. 5 polven sukutaulussa on 62 esivanhempaa ja mikäli jokainen näistä on eri kissa, on sukukatkeroin 100 % (optimi).

Jalostuksessa huomioon otettava asia on myös tehollinen populaatiokoko, joka

kuvaavaa jalostuspohjan laajuutta; kuinka suuri määrä kissoista on siitoskäytössä. Geenipoolin laajuuden mahdollistamiseksi tulisi siitokseen käyttää mahdollisimman paljon eläimiä, tasaisesti sekä useita naaraista että uroksia. Jalostusta-

Lellu hoitaa keisarinleikkauksesta toipuvan Siirin 2h ikäisiä vauvoja kuin omiaan. GIC Marmatin Elina, NFO f 23, s. 17.1.2008, emo: CH Marmatin Aino, isä: Slytiger's Windle Poons, Kasvattaja: Annikki Sunqvist, Omistaja ja kuva: Kaisa Savolainen

voitteet eivät saa painottua mihinkään tiettyyn ominaisuuteen, eikä matadorijalostus ole suotavaa. Siitosmatadoriksi voi kutsua urosta, jonka jälkeläisten määrä ylittää 3-5 % sukupolven pennuista. Norjalaisen metsäkissan sukupolvien välinen aika on 2 v 10 kk (uroksilla). Tehollista populaatiokokoa laskee kissojen rajaaminen pois siitoksesta liian rankalla kädellä, esim. tiukat kollisopimukset. Tässä yhteydessä voidaan pohtia myös varhaiskastraation etuja; onko järkevää rajata jo pentuvaiheessa pois mahdollisesti tilanteiden muuttuessa tarpeen olevaa jalostusmateriaalia.

KESKEISENÄ OSANA TAPAHTUMAA oli saada tietoa edellä esitetyistä asioista, kuten sukusiitoksesta ja tehollisesta populaatiokoosta, sovellettuna oman rotumme tilanteeseen. Näiden tietojen kartoittamiseksi Jaanalla oli käytössään koko rotumme rekisteröintidata aina ensimmäisistä rekisteröidyistä kissoista lähtien, mukaan lukien tuonnit. Vuosien 1979–2011 aikana Suomessa on rekisteröity 6029 norjalaista metsäkissaa, joista noviiseja 43 (suomalaisia) ja tuonteja 306. Rekisteröintimäärien huippuvuodet olivat 2007 ja 2008, tuontikissoja on viime vuosina tuotu tasaisesti joka vuosi.

Rekisteröidyistä metsäkissoista on siitoskäytössä 21 %, kun taas vertailun vuoksi esim. eurooppalaisista peräti 32 %, eli käytössä on huomattavasti laajempi osa jalostusmateriaalista. Norjalaisen metsäkissan pentuekoko on kaikista rekisteröidyistä pentueista keskimäärin 3,76 pentua. Pentuekoko on ollut jatkuvasti tasaisessa pienessä nousussa, mikä on positiivista ja kertoo laajasta geenipoolista. Vuosina 1981–87 keskipentuekoko oli 3,13, kun taas vuosina 2008–2011 4,02 pentua.

Lisääntyvien kissojen lukumäärän avulla laskettava tehollinen populaatiokoko rodussamme on yhdeksän sukupolven avulla laskettuna 137,2 / sukupolvi, kolmen mukaan puolestaan 237,4. Moneen muuhun rotuun verrattuna nämä arvot ovat kohdillaan, suositusarvojen ollessa 100–200. Sukupuolisuhde eli se, kuinka tasaisesti siitokseen käytetään eri naaraita ja uroksia, on rodussamme 0,67. Koirapuolella käytössä oleva suositus tähän olisi, että urosten ja naaraiden suhde olisi vähintään 0,7. Tämän

suhteen olisi siis vielä parannettavaa; siitoskäytössä tulisi olla enemmän uroksia naaraita kohti, eli muutamien sijaan tulisi käyttää mahdollisimman laajasti eri uroksia.

Aiemmin mainittu siitosmatadorin raja (3-5 % sukupolven pennuista) on Suomen metsäkissoista koko historian laajuudelta laskettuna 32 pentua per kolli. Vuosina 1981–2011 rekisteröityjen pentueiden isänä on ollut 515 kolliä, joista 25 ylittää matadorin rajan. Tämä herätti jonkin verran keskustelua, ja todettiin että suurin osa tästä samojen kollien runsaasta käytöstä on tapahtunut rodun alkuvuosina, jolloin siitosmateriaalia yleensäkin oli tarjolla hyvin vähän. Suurin osa kolleista on saanut 3-6 pentua eli vain 1-2 pentuetta. Viimeisen kolmen sukupolven avulla lasketut eli nykytilanteeseen paremmin soveltuvat rajat kollien käytölle ovat 29 pentua / kolli (3 %) tai 49 pentua /kolli (5 %). Viiden prosentin rajan ylittää tällä hetkellä vain yksi uros. Siitosnaarasta käytetään siitosurosta vähemmän naaraan saadessa keskimäärin 1,9 pentuetta ja uroksen 2,9. Paitsi kissojen suora jälkeläisten määrä, tulee myös sen isovanhemmuk-sien määrä eli seuraavakin sukupolvi ottaa huomioon. Esimerkiksi siitosuroksen jalostuspanoksen määrä tulisi jäädä alle 5 % myös seuraavan sukupolven aikana syntyneistä pennuista, toisin sanottuna yhden uroksen jälkeläisiä ei tulisi käyttää liian laajasti siitokseen.

ROTUJEN MONIMUOTOISUUTTA verrattaessa havaitaan, että siperiankissan ohella norjalainen metsäkissa on yksi heterogeenisimmistä roduista. Myös alleelirikkauden suhteen laskettuna rotumme vaikuttaa monimuotoiselta. Sukusiitoksen määrä on kuitenkin joihinkin muihin rotuihin verrattuna korkea, mutta oikeilla jalostusvalinnoilla ja pitkäjänteisellä työllä myös sukusiitosas-tetta on mahdollista saada laskettua.

Tärkeä geenipoolin laajuuteen ja terveyteen liittyvä seikka on MHC-geeni-alue, jolla on vaikutusta immuunivas-teen suuruuteen ja sitä kautta alttiuteen sairastua infektioihin tai autoimmuni-sairauksiin. Jalostuksen myötä alueen monimuotoisuus kaventuu, mikä monilla roduilla voi selittää alttiutta mm. allergioihin, suusairauksiin tai FIPiin.

Eri rotujen MHC-alueen monimuotoi-suutta on tutkittu FLA-tyypityksellä, ja esimerkiksi tutkituista 19 norjalaisesta metsäkissasta on löytynyt 13 erilaista haplotyyppiä eli tutkitun alueen erilaista muotoa, mikä kertoo hyvästä monimuotoisuudesta. Tulokset ovat kuitenkin vasta alustavia, ja löydettyjen uusien alleleiden olemassaolon varmistamiseksi tarvittaisiin vielä näytteitä kokonaisista pentueista (emo, kaikki pennut ja mieluiten myös isä). Jälleen tuli siis ilmi kissojen geenipankin ja näytteiden lähettämisen tärkeys!

Pohdinnassa oli myös norjalaisen metsäkissan luonne ja sen vaikutus jalostusvalintoihin. Siitoskissojen valinnassa tulisi ottaa huomioon myös luonne, sillä se on periytyvä ominaisuus siinä missä muutkin. Luonne on lemmikkikissan omistajalle ulkonäköä tärkeämpi ominaisuus, ja on tärkeää, että pennut vastaavat rodusta annettua luonnekuvausta, eivätkä ole esim. arkoja tai aggressiivisia.

YKKÖSTAVOITE JALOSTUKSESSA tulisi kuitenkin olla mahdollisimman terveet kissat. Sairas kissa on stressin ja huolen aihe paitsi eläimelle itselleen, sen kasvattajalle ja omistajalle. Toistaiseksi rodussamme ainut pakollinen terveystesti on GSD IV, jota ei onneksemme Suomessa laajasti esiinny. Muita silmäläpidettäviä sairauksia rodussamme on HCM, FIP, suun sairaudet (ientulehdus, FORL) sekä mahdollisesti myös munuaissairaudet. Jalostusvalintoja ei tule tehdä liian tiukasti vain tiettyä sairautta tai ominaisuutta silmällä pitäen, jotta geenipooli ei tarpeettomasti kavennu. Esimerkiksi uuden DNA-testin tullessa ei kantajia saa rajata pois jalostukselta liian nopeaan tahtiin – tällä tavoin voidaan menettää suuri osa jalostusmateriaalista, mikä johtaa sukusiitosasteen nousuun ja uusien ongelmien esille tuloon.

Terveystilanne on kuitenkin hyvä tiedostaa ja terveystietojen keskitetty kerääminen olisi suositeltavaa. Terveysasioissa korostuu yhteinen päämäärä ja avoimuus niin asenteissa kuin terveystietojen julkistamisessakin. Yksittäinen kasvattaja voi edistää rodun terveyttä ottamalla suvun terveystausta huomioon jalostusvalintoja tehdessään, käyttämällä vain terveitä, säännöllisesti terveystut-

kittuja eläimiä siitokseen, selvittämällä kissojen kuolinsyyt ruumiinavauksella ja lähettämällä näytteitä kissojen DNA-pankkiin. Paitsi terve ja hyväluonteinen, tulisi jalostuskissan olla myös lisääntymiskäyttäytymiseltään normaali. Astumishaluttomuus, tiinehtymättömyys ja huonot emo-ominaisuudet ovat vahvasti periytyviä ominaisuuksia, jotka voivat pitkällä tähtäimellä hankaloittaa kasvatusta.

Vasta terveyden, luonteen ja lisääntymisominaisuuksien jälkeen tulisi jalostuksessa keskittyä rodunomaiseen ulkomuotoon. Rodussamme ei esiinny terveyttä haittaavia ulkomuoto-ominaisuuksia, ja keskustelun pohjalta luotiin käsitys, että pääasiassa rodun tämänhetkiseen ulkomuodolliseen tasoon ja suuntaukseen ollaan tyytyväisiä. Jonkin verran keskustelua herätti norjalaisen metsäkissan ihanteellinen koko ja se, että esim. naaraissa kokoerot ovat varsin suuria. Rotu halutaan säilyttää standardin mukaisesti suurena, voimakasluutoisena ja pään ja korvien muodoltaan metsäkissamaisena, ei liian itämaistyyppisenä.

JALOSTUS TARKOITTAA koko rodun perinnöllisen tason parantamista, ja se toteutuu, mikäli siitokseen valitaan rodun keskiarvoa parempia yksilöitä jonkin ominaisuuden suhteen. Valinnassa on otettava huomioon asioiden tärkeysjärjestys ja keskinäiset suhteet. Jaana Tähtinen totesi tekemiensä analyysien pohjalta rotumme tilanteen olevan monen asian suhteen varsin hyvä verrattuna monen muun rodun tilanteeseen. Huomiota tulee kuitenkin kiinnittää suku-siitosasteen pitämiseen alhaisena sekä siihen, että siitokseen käytetään monipuolisesti eri kolleja.

KIITOS YHDISTYKSEN puolesta Jaanalle sekä kaikille osallistujille antoisasta päivästä ja keskusteluista! Järkevillä ja pitkäjänteisillä jalostusvalinnoilla voimme ylläpitää ja edistää rotumme hyvää elinvoimaisuutta ja terveyttä jatkossakin!

Henriikka Neittaanmäki

GIP, EC Magoria's Mr.Lordi (NFO n) valmistui Porissa 14.7.2012

Syntynyt 26.7.2006

emo: CH S* Magoria's Arwena (NFO n)

isä: S* Rockringen's Besame Mucho (NFO n 09 23)

Kasvattaja: Maria Asp Magnusson & Johan Asp

Omistaja: Tuula Setälä

Kuva: Tessa

SP FI*Hopeahännän Timi Tiikeri (NFO d 09 23) valmistui 12.2. Jyväskylässä syntynyt: 13.9.2007

emo: EC Hopeahännän Charlotte BB (NFO f)

isä: Snowman Felis Audax*DK (NFO w)

kasvattaja: Sari Sinkko

omistaja: Anne Mielikäinen

kuva: Johanna Saarela

Kissalan joukko-oppia, populaation hoitoa

Kissapopulaatioksi katsotaan kolmen tai useamman kissan joukkoa. Kissa-populaatioita on erilaisia. Kissalassa on vähintään kolme emoa, joilla teetetään pentuja. Monikissataloudeksi kutsutaan taloutta, jossa asuu useampi kissa, mutta ovat leikattuja ja pentuja ei teetetä. Kissojen vastaanottokodit ovat suuria kissayhteisöjä, joihin päätyvät eksyneet, villiintyneet ym kissat useista eri lähteistä.

Kukin näistä populaatioista on omassa suhteessaan avoin tai suljettu. Kissojen vastaanottokodit ovat eniten avoimia, kissa päätyvät sinne mistä tahansa, minikäikäiset tahansa jne. Suurin suhteellinen avoimuus muodostaa suurimmat mahdollisuudet taudinaiheuttajille sekä pysyä runsaslukuisina että levitä. Monikissataloudessa, jos ei käydä näyttelyissä, eikä kotona vieraila kissoja tai niiden omistajia, on infektiopaine suhteellisen pieni, koska populaatio on suhteellisen suljettu. Kissala, jossa tehdään aktiivista jalostustyötä ja on yhteydet ulkomaailmaan (siitosreissut / näyttelyt) on avoin ja herkästi haavoittuva systeemi, jossa tautipaine on jatkuva uhka.

Yleisiä tarttuvien tautien käsitteitä

Tarttuvien tautien epidemiologiassa on kolme kriittistä kohtaa: taudinaiheuttaja (bakteeri, virus, sien, alkueläin), otollinen isäntä (kissa, vastustuskyky, stressi ym) ja sopivat ympäristötekijät (valo, kosteus, ilmanvaihto, lämpö, ravinto, populaatiotiheys ym). Kukin tekijä on tunnettava, jotta tartuntaketju voidaan ehkäistä tai katkaista.

Infektio voi välittyä sairaasta kissasta tai taudinkantajakissasta tartunnalle alttiiseen useilla tavoilla. Yleisin tartuntatapa on suora kontakti, siis kissat nenä-käin. Epäsuorassa kontaktissa infektiota siirtyy joko likaisten ruoka- tai juomakuppien, hiekka-astioiden, hoitovälineiden tai pintojen (lattioiden, pöydät, seinät) välityksellä. Aerosolitartunnassa (pisaratartunta) taudin-aiheuttaja kulkeutuu yksilöstä toiseen ilman välittämässä

pisarassa. Tartuntatahtuma tavallisesti on horisontaalinen eli kissasta toiseen, mutta voi olla myös vertikaalinen eli emosta pentuihin joko istukan tai maidon välittämänä.

Selkein taudinlähde on oireinen, sairas kissa. Uhkan muodostavat myös tiettyissä tapauksissa taudinkantajayksilöt, jotka esim. stressin seurauksena levittävät taudinaiheuttajia oireetta.

Merkitykselliset taudinaiheuttajat

Kissalan kannalta tärkeimpiä taudinaiheuttajia ovat viruksista leukemia (FeLV), kissojen immunokato (FIV), herpes (FHC), calici (FCV), klamydofila, parvo (FPV tai FP) eli panleukopenia, tarttuva vatsakalvontulehdus (FIP) sekä rabies (vesikauhu).

Kissaleukemiassa on todettu noin 30 % altistetuista kissoista kehittävän pysyvän infektion ja erittää kantajina virusta lähikontaktissa muihin kissoihin. Kissan immunokatoinfektio on yleisin ulkona kulkevilla leikkaamattomilla kolleilla, välittyy puremasta ja itämisajasta voi olla on vuosia.

Kissan herpesvirus- eli rinotrakeitisvirus on yleinen ja vakava ylempien hengitysteiden virusinfektio. Kliiniset oireet ovat aivastelu, sierain- ja silmävuoto, silmän sarveiskalvon haavautumat, sierainhaavautumat, kuume, väsymys ja ruokahaluttomuus. Virus on erittäin tarttuva, ja jättää helposti kantajia. Erityisesti stressi aktivoi kantajan erittämään virusta. Alttiina ovat kaikki kissat, joiden immunitetti taudinaiheuttajaa vastaan ei ole riittävä, erityisesti pennut.

Calici-infektion oireita ovat lievä ylempien hengitysteiden infektoituminen, sierainvuoto, silmävuoto, haavautumat kielessä ja suussa, mahdollisesti myös nenässä. Tauti saattaa aiheuttaa myös keuhkotulehduksen, yleistyneen niveltulehduksen, kuumeen ja suolistotulehduksen. Calicivirus on erittäin tarttuva, kissat jäävät sen pysyviksi kan-

tajiksi ja erittävät sitä jatkuvasti pieniä määriä syljessään.

Klamydioosin aiheuttaa bakteeri Chlamydia felis. Tauti ilmenee joko ylempien hengitysteiden lievänä infektion tai vakavampana keuhkotulehduksena. Krooninen silmä- ja sierainvuoto ja kroonisen keuhkoputken tulehduksen oireet seuraavat 6-10 vrk mittaista itämisajaa. Klamydioosi välittyy pisaratartuntana, suorassa kontaktissa ja epäsuorasti kontaminoiduista pinnoista tai astioista.

Kissan parvoinfektio, tunnetummin panleukopenia eli kissarutto on erittäin tarttuva, erittäin kestävä, ja rokottamattoman kissan erittäin varmasti tappava virus. Taudinkuvaan kuuluvat äkillinen oksentelu, ripuli, voimakas väsymys, ja elimistön kuivuminen. Tappavuus vaihtelee eri tutkimuksissa noin 50-90 %. Tauti välittyy joko suorassa kontaktissa, tai epäsuorasti. Virus on erittäin kestävä ulkoisissa oloissa vastaan, säilyy tautia aiheuttavana vuosia erilaisissa pinnoissa ellei sitä asianmukaisilla desinfektioaineilla tuhota.

Tarttuva vatsakalvon tulehdus (FIP) on koronaviruksiin kuuluvat viruksen yhteydessä tavattava immunologinen sairaus. Tartunta on usein piilevä, muttaa saattaa kehittyä eteneväksi, riuduttavaksi sairaudeksi, joka johtaa lähes 100% varmuudella kuolemaan. Kliinistä sairautta edeltää noin 2 vrk - 2-3 viikon mittainen itämisajasta (joskus useita kk). Kliiniset oireet ovat kuumeilu, painon menetys, ruokahaluttomuus, joillakin nesteen kertyminen vatsa- ja/tai rintatonteloon, neurologiset tai suolistoi-reet. FIP-tartunta on erityisen pelätty ja hankala jalostuskissaloissa. Tehokasta hoitoa ei ole tiedossa. Koronavirusta todetaan kissaloissa hyvin yleisesti (noin 95%), viruskontakteista vain noin 5% johtaa FIP sairauteen. Ratkaisevan tärkeää sairastumiselle on yksilön periytyvän puolustuskoneiston normaali toiminta ts, terve immunologinen reagoiminen.

Tartunnan estäminen kissaloissa

Jalostuskissaloissa oireeton tai pysyvä taudinkantajaemo saattaa infektoida pentunsa seuraavilla viruksissa: herpes, calici, leukemia, ja oletettavasti immunokato sekä infektiivinen peritoniitti. Äkillinen virusten aiheuttama hengitystieinfektio tavataan noin 5-8 viikon ikäisillä pennuilla, FIV ja infektiivinen peritoniitti saattavat ilmetä vasta useiden kuukausien päästä siitä kun pennut näennäisen terveinä ovat lähteneet kissalasta. Ongelmakissalan pentukuolleisuuden on todettu vaihtelevan noin 40-100 %:n välillä.

Tautikontrolli kissaloissa käsittää kissojen vastustuskyvyn parantamiseen tähtäävät toimenpiteet ja taudinaiheuttajien pääsyn estämisen kissalaan tai niiden harventamisen sopivalle tasolle.

Kissojen vastustuskyky muodostuu sekä niiden perimästä että niiden ympäristötekijöistä. Vastustuskykyyn voidaan vaikuttaa huolehtimalla: kissoista populaatiokeinoin, stressittömyydestä (ei liian paljon kissoja), infektiotautipaineesta, loisten häädöstä, hammashoidoista sekä rokotuksista, ympäristöstä ja ravitsemuksesta.

Kunkin kissalan omistajan tulee harkita kissalan sopiva koko ja taloudelliset voimavaransa joukon huoltamiseksi. Ylisuuri populaatio merkitsee tautiaiheisten tekijöiden kertymisriskin kasvua. Ylisuuressa ryhmässä kärsivät ne, joilla on erilaisia ravitsemuksellisia erityisvaatimuksia. Ylisuuren ryhmän stressi saattaa ilmetä merkkailuna, pakonomaisena itsehoitona (liiallinen nuoleminen), ulostamisena laatikon ulkopuolelle ym. Useampi kuin yksi poikkeava käytöspiirre vaatii puuttumista populaatiokokoon.

Stressin merkitystä aliarvioidaan suuresti tauteihin myötävaikuttavana tekijänä. Krooninen stressi laskee populaation yksilöiden immuunitettä ja ilmenee toistuvina, paikallisina limakalvojen tulehdusina kuten esim. kroonisina hengitysteiden, silmien sidekalvojen ja suoliston infektioina. Stressi altistaa myös esim. sienitartunnoille, muutoksille ruokailutavoissa, krooniselle oksentelulle ja ripuloinnille (ilman elimellistä syytä), ylinuolemiseksi ja virtsalla merkkailulle,

hedelmällisyshäiriöille ym.

Tautipaineen pienentämiseksi populaatio olisi hyvä, ainakin ongelmien ilmetessä, jakaa osiin, jotka erotetaan toisistaan. Ihannejaottelu on seuraava: Ydinjoukon muodostavat pääpopulaatio, aikuiset kissat, leikatut ja leikkaamattomat, joilla ei pentuja. Toisen, eristetyn ryhmänsä muodostavat odottavat ja pentuja hoitavat emot. Kolmannen vierotetut pennut, neljännen uudet tu-

lokkat karanteenissaan ja viidennen kliiniset sairaat kissat.

Loishäädöt tulee suorittaa määrävällein, mielellään 3-4 kk välein, laajakirjoisilla lääkkeillä, koko populaatiossa. Pennuille suositellaan matolääkityksiä noin 2 kk iästä alkaen. Hyvä tapa on uusia lääkitystä 1 kk välein puoleen vuoteen saakka, sitten siirtyä aikuisten tyyliin. Emoille suositellaan tiennettyä loishäätöä ennen astutusta, sillä

Norjalainen metsäkissa Mursu (Wishmaster Ford Fairlane) oli edustamassa Porin Musti&Mirrissä Royal Canin Kissanpäivillä 14.9.2012. Mukana oli myös viisikuinen siperiankissa Kukka (ArcticWilds Babyface Beagle). Kaksikko herätti ihastusta ja ihmetystä, sillä koiraihmissen suosimassa liikkeessä ei kovin usein kissoja tapaa. Monen mielestä myös kissojen rauhallisuus oli yllättävää. Vallalla oli selvästi käsitys, että kissoilla on tapana kadota saman tien, kun häkin ovea raottaa. Ehkäpä tämä sympaattinen ja kaikille ystävällinen kissaherra herätti monen mielessä uudenlaisia ajatuksia.

pentujen infektoituminen tapahtuu mm maidon välityksellä. Ulkoloisten häättöön on mahdollista käyttää pesuja tai loishäätölääkityksiä. Kirppuongelma vaatii erityisratkaisut ja tulee ottaa erityishuomion kohteeksi tuontikissan populaatioon tulossa. Korvien tarkastus säännöllisesti paljastaa mahdollisen Otodectes (korvapunkki) ongelman, merkkejä saattaa kuitenkin olla myös iholla. Otodecteksen hoito-ohjelman tulee kattaa noin 4-5 viikkoa.

Vuosittaiset eläinlääkärin tarkastukset käsittävät rokotukset ja perusterveydentilan tarkastuksen. Hyvä on tarkistaa erityisesti kissan suu. Ientulehdukset aiheuttavat ienrajan vetäytymistä, plakin kertymistä ja mineralisoitumista hammaskiveksi. Hammaskivi työntää ienrajaa ylöspäin hampaan kaulaa pitkin ja kiilteen hampaan pinta paljastuu. Tämä syöpyy nopeasti, saattaen hävittää koko hampaan kruunun. Hammaskiveä voidaan poistaa. Tämä ei voi tapahtua kotona, koska vaatii anestesiaa. Poiston yhteydessä myös ientaskut puhdistetaan, pinnat kiilloitetaan viimeistelypastalla ja ientaskut huuhdellaan desinoivalla liuoksella. Kiillesyöpymiä voidaan pinoittaa. Terveestä suusta eivät bakteerit leviä muualle elimistöön tai kissa pystyy syömään monipuolisesti.

Rokotukset tulee suorittaa koko populaatiolle määrävälein. Pentujen perusrokotukset vaativat vähintään kaksi rokotuskertaa. Jos ongelmia on erityisesti hengitystievirusinfektioista, on suotavaa aloittaa pentujen rokotukset jo noin 8 viikkoisina. Emoille tulee antaa tehosterokote ennen astutusta. Täten ne välittävät maidon mukana immunitetin pennuilleen.

YMPÄRISTÖN HYGIENIAAN tulee kiinnittää erityishuomiota. Optimaalinen lämpötila on noin 18-20 ° C ja suhteellinen kosteus noin 35 % tai hieman vähemmän. Eniten tautipöppöjä konsentroiduu hiekkalaatikoihin, ruoka-astioihin, seinään niiden takana, lattialle ruokakuppien alla, ikkunapintoihin jne. Pinnat tulee imuroida päivittäin. Pesun kestävät pinnat pestään vähintään viikottain ja mielellään desinfioidaan pyyhkimällä 1:32 laimennetulla hypokloriitilla. Hypokloriitin tulee antaa kuivua / haihtua

kunnolla ennen kissojen päästämistä takaisin tilaan. Hiekka-astiat käsitellään määrävälein samoin, hoitoa helpottaa suuresti, jos hiekka-astian pohjalle levittää muovipussin ennen hiekan laittamista. Ruoka- ja juoma-astiat pestään päivittäin kissalan omalla astianpesuharjalla ja -aineella kuumassa vedessä, kerran viikossa niiden annetaan liota 10 min laimennetussa hypokloriittivedessä 10 min, sen jälkeen ne huuhdellaan puhtaalla vedellä ja kuivataan ennen käyttöä. Taudinaiheuttajien kestävyys vaihtelee eri käsittelyille. Esimerkiksi sieni-itiöt saattavat selvitä ympäristössä jopa 18 kk ilman erityistoimenpiteitä.

OPTIMAALINEN RUOKINTA suuressa populaatiossa on hyvä perustaa valmiille laatuviivamuonille. Kunkin kissan fysiologinen tarve tulee ottaa huomioon, esimerkiksi kasvavan pennun ja imettävän kissan tarve on noin kolminkertainen verrattuna normaaliaikuisen. Jos kasvava kissa kärsii energian ja ravintoaineiden puutoksesta, on seurauksena mm puutteellisesti kehittyvä immunitetti ja altistus esim. sieni- ja muille infektiolle. Laadukasta kuivamuonaa täydennetään viikottain raakatuotteilla esim. lihalla, katkaravuilla, kalalla ym. tauriinin saanin varmistamiseksi. Samoin suolistobakteeriston tasapainottamiseksi voidaan tarjota kermaviiliä tai bulgarian jugurtia tai maitohappobakteerivalmistetta veden ohessa. Vierotusruokinta alkaa heti kun pennut lähtevät laatikostaan, tarjolla pidetään maidonvastikkeella pehmennettyä penturuokaa, raakaa lihaa, kuivamuonaa ja vettä.

POPULAATION UUSI TULOKAS pidetään karanteenissa noin 4-6 viikkoa. Tänä aikana tarkkaillaan mahdollisia klinisiä oireita, otetaan sieniviljelyt ja leukemia- ja immunokatotestit. Eri ryhmien hoitojärjestys on seuraava: 1. pennut emoineen, 2. vieroitetut, 3. terveet aikuiset, 4. karanteenikissat, 5. kissat, joilla klinisiä oireita. Ainakin kädet pestään ryhmien välillä, tarvittaessa käytetään suojavaatetusta.

KLIINISEN SAIRAUDEN tai ongelman hoitaminen on aina paljon kalliimpaa kuin terveyden ylläpito. Useinkaan ei

kissalatasolla riitä, että sairaan yksilön asia korjataan, vaan kyseessä on laajempi problematiikka. Seuraavassa kaksi esimerkkiä.

Omistaja tuo eläinlääkäriin kaksi pentua, joilla antibioottiin reagoimaton hengitystietartunta. Kliiniset tutkimuksen jälkeen kasvattajan pitäisi kyetä vastaamaan ainakin seuraaviin kysymyksiin: Onko ongelmaa vain tässä pentueessa, onko ongelma vain näiden pentujen emon pentueissa, koska ja millä emorokotettiin, onko kissalaan tuotu uusia kissoja, miten pennut ja emo asuvat (yhdessä muiden kanssa vai eristyksessä), millainen lämpötila, kosteus ja ilmanvaihto, ruokinta ja loishäädöt?

Kasvattaja tuo uroskissan hormonipistokselle huonon siitoskyvyn vuoksi. Seuraavat kysymykset ovat tärkeitä: Milloin kissa ollut viimeksi kliinisessä tarkastuksessa, onko ontumista, väsymystä, onko penis ja kivekset tutkittu ja normaalit (mahdollista karvaa peniksen juuressa), onko astumisvaikeuksia kaikkien naaraiden kanssa, onko astutuksia säännöllisesti, kuinka usein, ovatko pentueet pieniä, onko kollin hampaat kunnossa (voiko pitää naarasta niskasta kiinni astumisessa).

YHTEISTYÖSSÄ ELÄINLÄÄKÄRIN ja keskustellen muiden kasvattajien kanssa voi kukin muodostaa oman joukko-opinsa kassalansa parhaaksi. Kissalaa voitaten pitää yksikkönä ja ratkaista kokonaistilannetta yksilöiden parhaaksi. Aktiivisesti näyttelyissä käyvät kasvattajat kissoineen muodostavat suuren, osaksi yhteisen populaation, jossa jokaisen vastuulla on tartunnan katkaisu ja pöppömäärän kurissapitäminen. Kissaharrastus on kasvamassa, vastuun tulee kasvaa samassa tahdissa.

*Suvi Pohjola-Stenroos
ELT, Dipl. ABVP (Feline Practice)
Kissaklinikka Felina*

Lähteet:
Pohjola-Stenroos Suvi, Cattery Hygiene, kirjassa Feline Patient (toim. G. Norsworthy), rokotussuositukses: AAFP (American Association Feline Practitioners)

GIP FI* Sannilan Bonaparte "Jesse"(NFO n 09 23)
valmistui GIP:ksi 15.4.2012 Kuopiossa
synt. 19.1.2004
Isä: GIC Lord Celebron Felis Audax*DK (NFO ns 09 22)
Emo: EC FIN*Felicis Doris De Clarissa (NFO a 23)
Kasvattaja: Marjo Korhonen
Omistaja: Sirpa Rajavaara, POROK
Kuva: Ville Vimpari

GIP Kehrääjän Ääninen R (NFO f) valmistui Porissa 14.7.2012
Syntynyt: 12.8.2009
Emo:CH Kehrääjän Joiku R (NFO f)
Isä: GIP, EC Magoria's Mr.Lordi (NFO n)
Kasvattaja: Tuuli Sahlberg
Omistaja:Tuula Setälä
kuva: Tessa

SC FI*Tähtitassun Victoria (Valmistui Tampereella 15.9.2012)
s. 19.6.2010, ruskeatäplikäs
Isä: SC, NW FI*FoxyPaw's Icebreaker, JW, DVM, DSM
Emo: SC FI*Heinuntuvan Olga Maria, DM, DVM
Kasv. ja om: Eila Tähti

SP, CH Godfather's Zero Nine, "Ipa" (NFO e 09)
valmistui Turussa 18.3.2012.
kissa synt. 23.4.2004
Isä/Sire GIC DK Sakeena's Oscar Wilde
Emo/Dam EC Godfather's Reet Petite, DM, DVM Om. Elina
Reuter ja Veikko Boström
Kasv. Janne Kellari ja Mari Koski.
Kuva: Tessa.lv

CFA:n maailmassa

Olin joulutammikuussa kuukauden mittaisella matkalla USA:ssa ystäväni mukana ja vaikka reissusta olisikin paljon kertomista, niin yksi reissuni suurimmista kohokohdista oli vierailuni Cat Fanciers' Association, Inc. eli CFA:n näyttelyssä Ohion Columbuksessa. Jo Suomesta lähtiessä katselin CFA:n sivuilta että olisiko jossain lähitöillä kissanäyttelyä matkani aikana, ja reissun viimeiselle lauantaille osui sopivasti näyttely juuri siinä osavaltiossa jossa pääasiassa aikani vietin!

CFA NÄYTTELYT EROAVAT FIFen näyttelyistä paljon. Tämä näyttely oli ns. perusnäyttely jossa oli 6 tuomaria. Kaikki tuomarit arvostelevat jokaisen näyttelyssä olevan kissan, jonka takia kissojen maksimimäärä CFA näyttelyissä on 225. Eli jokainen kissa käy kuudessa erillisessä kehässä ja saa kuusi arvostelua. Kehät voivat olla joko kaikkien rotujen kehiä (AB), tai erikoiskehiä (A tai B), jolloin niissä on vain lyhytkarvaiset tai pitkäkarvaiset kissat. CFA näyttelyissä tuomarit eivät kirjoita arvosteluseteliä, joka nopeuttaa arvostelun etenemistä huomattavasti ja kaikkiin kehiin ei ole pakko osallistua. CFA:n näyttelyissä kissejä on jaettu pentuihin (4-8kk), aikuisiin ja kastraatteihin. Nämä luokat on jaettu vielä erikseen lyhyt- ja pitkäkarvaisiin kissoihin, eli CFA:ssa on siis vain kaksi ”kategoriaa”. Tuomarilla on apunaan clerk, joka laittaa tuomarin takana olevien häkkien yläpuolelle seuraavaksi arvosteluun tulevien kissojen numerot ja kirjaa tuomarin arvostelut ylös. Kissa siis viedään arvosteluhäkkeihin kun sen numero ilmestyy häkin päälle, joista tuomari ottaa kissan arvosteltavaksi ja palauttaa kissan takaisin häkkiin ja tuomari suorittaa vertailuarvostelun kissojen ollessa häkeissä. Ensin arvostellaan urokset ja sitten naaraat, ja molempien luokkien voittajat saavat sinisen, toiseksi tullut punaisen ja kolmas keltaisen nauhan. Kun tuomari on arvostellut kissejä ja clerk saanut tulokset kirjattua, niin clerk käy kääntämässä kissojen numerot pois, jonka jälkeen kissan voi hakea pois kehästä. Kissa saavuttaa Champion/Pre-

mior tittelinsä kun kuusi tuomaria on käsitellyt sen ilman hylkäystä. Tuomari valitsee myös parhaan Champion/Premior –kissan lilalla nauhalla ja näistä kissa saa pisteitä Grand Champion/Premior-titteliä varten (1 piste jokaisesta voitetusta kissasta). Pisteitä Grand Championiin tarvitaan 200 ja Grand Premieriin 75.

Kissa joka ei ole rekisteröity CFA:han voi osallistua näyttelyyn noviisiluokassa. Noviisiluokan kissat arvostellaan samoin värin ja sukupuolen mukaan, ja sinisen nauhan saanut kissa saa lisäksi puna-valkea-sinisen Winners-nauhan, joita pitää kerätä kuusi kappaletta Champion/Premier titteliä varten. Kissa voi osallistua noviisiluokkaan vain kerran. Tämän jälkeen kissa on rekisteröi-

tävä CFA:han mikäli sitä haluaa käyttää CFA-näyttelyissä.

Kun tuomari on arvostellut kaikki saman väriyhmän kissat, hän valitsee värin parhaan (musta nauha) ja toiseksi parhaan (valkoinen nauha). Arvosteltuaan kaikki saman rodun tai isommissa roduissa divisioonan kissat, tuomari valitsee vielä rodun/divisioonan parhaan (ruskea nauha) ja toiseksi parhaan (oranssi nauha) kissan.

Perusarvostelujen jälkeen tuomari pitää finaalin jokaisessa kolmessa ryhmässä (pennut, aikuiset ja kastraatit), jossa valitaan ensin näyttelyn parhaat Championit/Premierit (3 kpl), ja niiden jälkeen 10 näyttelyn parasta kissaa. Noviisiluokan kissa osallistuu kaikkiin

Kastraatti Tanabru's Curacao, omistaja ja kasvattaja Ronald & Janel Pastor

Pentu NordicTale Windsor ja kasvattaja ja omistaja Brooke Cole

muihin valintoihin, mutta ei parhaan Championin/Premiorin valintaan.

NÄYTTELYÄ EDELTÄVÄN VIIKON olin Pittsburghissa kaverini luona vierailulla, ja näyttelyaamuna nousin bussiin neljältä ja matka kohti Columbusta alkoi. Näyttely pidettiin Veteran's Memorialissa ja näyttelyyn osallistui 189 kissaa. Löydettyäni näyttelypaikalle, aloin kiertelemään näyttelyhallissa, joka näytti melko samanlaiselle kuin FIFe näyttelyissäkin. Ostin lipunmyynnistä näyttelyluettelon, jonka perusteella aloin etsimään molempia kasvattamiani rotuja: venäjänsinisiä ja norjalaisia metsäkissoja. Yllätyksekseni luettelossa oli vain yksi aikuinen venäjänsininen & 4 pentua ja Norjalaisiakin oli vain yksi kastroatti uros ja yksi pentu! Ensin löysin venäjänsiniset ja menin juttelemaan heidän omistajiensa kanssa. Ihmiset olivat todella ystävällisiä ja esittelivät minulle kissojaan. Paikalla oli CFA tuomarina toimiva ja venäjänsinisiä kasvattava Annette Wilson (Wynterwynd), joka esitteli minut myös parille norjalaisten metsäkissojen kasvattajalle. Vaikka olin lukenut etukäteen CFA-näyttelyn kulusta, niin olin kyllä melko pihalla näyttelyn tapahtumista. Onneksi ihmiset olivat kovin avuliaita ja selittivät minulle näyttelyn kulkua ja

Noviisiluokan säännöt CFA:ssa uusiksi!

CFA-rekisteröimättömälle kissalle on ollut vain yksi tapa osallistua CFA-näyttelyihin ja tämä mahdollisuus on ollut ns. Noviisiluokan kautta. Luokan tavoitteena on ollut kerätä 6 winners-nauhaa ja rekisteröinnin yhteydessä anoa jälkikäteen Champion tai Premier –titteliä Noviisiluokan tulosten perusteella. Noviisiluokan kilpailija on osallistunut myös värin ja rodun parhaiden sekä näyttelyn parhaiden kissojen valintaan CFA-rekisteröityjen kissojen rinnalla, mutta ei ole näistä saavuttamiaan pisteitä pystynyt hyödyntämään.

Perinteinen Noviisiluokka jatkaa edelleen samoilla periaatteilla ja ainoa ero vanhaan on se, että enää ei Winners-nauhoja myönnetä vaan titteliä varten riittää kuusi hyväksyttyä arvostelukertaa.

Noviisiluokan rinnalle on nyt perustettu TRN-luokka. TRN-luokassa kissalle voi anoa väliaikaista rekisterinumeroa. Väliaikaisen rekisterinumeron myötä kissa kilpailee näyttelyissä heti alusta alkaen täysin tasavertaisesti CFA-rekisteröityjen kissojen kanssa eli perinteisen noviisiluokan Champion tai Premier –tittelin tavoittelun lisäksi kissalle on mahdollista aloittaa grandipisteiden kerääminen. Grandipisteiden lisäksi muut näyttelyistä saavutetut pisteet ovat lopullisen rekisteröinnin yhteydessä saatavilla käyttöön.

TRN (Temporary Registration Number) eli väliaikainen rekisterinumero on osa CFA:n sukutaululla tehtävää rekisteröintipalvelua. TRN kustantaa näytteilleasettajalle \$15 (=12,50EUR) ja summa hyvitetään lopullisen rekisteröinnin hinnasta, joten käytännössä rekisterinumeron hankkiminen ei kustanna omistajalle extraa. TRN:n anominen suositellaan tehtäväksi ilmoittautumisen yhteydessä entry clerkiltä, mutta viimeistään se on tehtävä näyttelypaikalla lauantaiaamuna ennen arvostelun alkamista. Vaatimuksena tähän on 4 sukupolven sukutaulu (tai jos rodulta vaaditaan vähemmän sukupolvia varsinaiseen rekisteröintiin, niin rekisteröintiin vaadittava sukutaulumäärä on riittävä), täytetty hakemuskavake ja maksun suorittaminen.

TRN on voimassa 30 päivää ja sinä aikana kissan voi ilmoittaa niin moneen näyttelyyn kuin haluaa ja kaikki saavutetut pisteet ovat käytävissä.

Noviisi- ja TRN-luokat ovat tarkoitettu vain aikuisille, yli 8kk ikäisille kissoille. Pentujen osalta ei edelleenkään vaadita rekisterinumeroa osallistumiseen.

tapahtumia. Erikoista näyttelyssä oli se, että siellä ei tarvinnut kissankaan kanssa olla näyttelyn päättymiseen asti, vaan paikalta sai lähteä silloin kun halusi.

Päivä kului todella nopeasti ja päivän päätteeksi minun oli tarkoitus jäädä Columbukseen yöksi ja mennä seuraavana päivänä bussilla parin tunnin matkan päähän Indianapolisen tuttavaperheen luokse odottamaan maanantaina lähtevää lentoa kotiin. Kesken näyttelyn norjalaisten metsäkissojen kasvattaja Broo-

ke Cole (NordicTale) kuitenkin tarjosi minulle kyytiä Indianapolisen, joten suunnitelmani muuttuivatkin ja sain parasta matkaseuraa 4kk ikäisen mettis-pojan kehrätessä sylissäni puolet matkasta. Tähän mennessä olin ollut reissussa jo melkein kuukauden, joten minulla alkoi olla jo kova ikävä kissojani ja olin enemmän kuin tyytyväinen päästessäni vihdoin kotiin nukkuamaan aikaeroa pois kissat seuranani.

Kaisa Savolainen

Sagan ja Justuksen yhteiseloa

GIC Abeona's Saga: tuhannen lempinimen kissa, joka ei tietenkään tottele nimitystä yhtäkään. Joulukuussa 8 vuotta täyttävä kilpparirouva näytteli itseään nuorempana näyttelyissä ulkomaita myöten, mutta vähän vaihtelevalla menestyksellä ja kovilla äänitehosteilla. Sagan kanssa autossa matkustaneet eivät varmaan toivo toistavansa sitä kokemusta ihan pian... Nykyisin Saga ei taida näyttelyitä enää muistaakaan ja viettää lokoisia kissanpäiviä Pukkilan Savijoella, Sydänsuo-nimisen piilopirttimme kiistattomana kuningattarena.

SAGAN LUONNE on aina ollut hyvin sosiaalinen, jopa rasittavuuteen asti. Kaikki vieraat käydään tervehtimässä kovaäänisesti jutellen, raivoisesti puskien ja hurjasti tepsutellen. Syliin ei kuitenkaan saa ottaa, vaan Saga kieppuu ympärillä, roikkuu vaatteissa ja saattaaapa joskus hypätä hartioille, jos ei pidä varaansa. Hiljaista hetkeä ei yleensä ole, vähintään jostain kuuluu laatikkojen ja kaappien avausta ja mahdollisesti saaliiksi saadun muovinpalan (tai milloin minäkkin) nuolemista ja repimistä. Aamun saakin aloittaa aina sillä, että sulkee ihan jokaisen laatikon ja kaapin ja kerää sieltä revityt tavarat joko suoraan roskeen, tai takaisin kaappiin. Ylisosiaalinen ja yliaktiivinen kissa ei arvatenkaan ole kaikkien perheenjäsentemme suosiossa, mutta ei siitä sen enempää... Vieraiden

"Mikä tuo on?" Kiinnostunut Saga nuuhkii ja kurkkii Justusta

suosiossa se yleensä on, astianpesukoneen korjaajakin kysyi toisella kerralla jo heti ovelta, että missäs se Saga on.

14.2.2012 MULLISTUI meidän perheen maailma, kun pieni poikamme Justus syntyi. Kissojen maailma sen sijaan mullistui muutamaa päivää myöhemmin, kun uusi perheenjäsen kotiutui sairaalasta. Sagaa oli jo odotusaikana tituleerattu Justuksen parhaaksi ystäväksi, se kun on aina ollut takuuvarma lapsivieraidemme leikkittäjä. Vaikka se onkin hieman laiskanpulskea, jaksaa se aina innostua huiskan heilutuksesta. Se on vähän liiankin kiltti ja innokas, eikä ole koskaan edes pehmeällä tassulla läpsäissyt ketään lasta, vaikka sitä on toisinaan ehditty vetää hänestä yms. ennen kuin olen päässyt hätiin. Se saisi kyllä mielellään edes tajuta lähteä karkuun... Muut kissat kun yleensä näyttävät lapsille pitkää nenää lapsiportin takaa portaikosta, eivätkä vahingossakaan tule niin lähelle, että pienet kädet pääsisivät koskemaan.

Parhaat puolensa Saga on ehdottomasti näyttänyt Justuksen kanssa. Ensimmäisinä päivinä se oli yllättäen vähän peloissaan ja selvästi mietti, että mikä kumma otus tuo on. Sitä piti tieten-

kin vaivihkaa käydä nuuhkimassa sohvallla. Ei kuitenkaan mennyt kauaakaan, kun tutustumiset oli tehty ja Saga totesi, että ihan ok otushan tuo on. Sen jälkeen Saga ja Justus usein nukkuivatkin vierekkäin sohvallla päiväunia.

Saga jopa toimii toisinaan itkuhälytinten korvikkeena. Jos Justus on herännyt päiväunilta ja en itse sitä sattumalta kuule, huomaa sen viimeistään siitä, että Saga raapii makuuhuoneen ovea ja saat-
taa vähän huudellakin. Ekalla kerralla menin sitä juosten häätämään, (ettei herättäisi Justusta) mutta tajusin sitten

Kaksi päiväunille väsähtänyttä

Virallinen leikin valvoja

”häiriköinnin” mekityksen. Ja jos Justus itkee, tulee Saga säestämään heti aivan kauhealla rääkymisellä. Varmaan yrittää viestittää, että olisi kiva jos pieni kaveri vaikenisi aika pikaisesti...

JUSTUS VIETTÄÄ suuren osan päivästään olohuoneen lattialla leikkien ja harjoitellen milloin mitään. Saga seuraa uskollisesti vieressä, yleensä poistuu vain yläkertaan syömään ja käymään hiekkalaatikolla. Silloin kun Justus ei vielä juurikaan liikkunut, Saga saattoi hyvinkin puskea Justuksen naamaa ja köllötteli ihan kyljessä kiinni. Nyt Saga on huomannut, että innokas pikkumies kierii, peruuttaa ja saattaa hyvinkin äkkiä tarttua turkkiin kiinni, joten pientä välimatkaa olisi hyvä pitää. Eihän se kuitenkaan tajua pysyä tarpeeksi kaukana, joten itse saa olla aika tarkkana, ettei Justus revi sitä aivan karvattomaksi. Kiltti raasu se on, ei inahdakaan jos kaksi pientä nyrkkiä on tiukasti sen turkissa.

Sagan kiinnostus ja innostus ei suinkaan ole yksipuolista, vaan Justus tykkää Sagasta kovasti. Edes ihan pienenä Justus ei pelännyt Sagan ääntä, joka on hyvin persoonallinen ja todella kova. Justuksen ilme kirkastuu heti, kun Saga on näköetäisyydellä ja Justus yrittää kovasti päästä etenemään sen luo... Kai kista hauskinta Justuksen mielestä on se, kun Saga nuolee iltapuuron aikaan sen sormia ja itse joudun kaikin keinoin suojelemaan puurokulhoa, jotta Saga ei ehdi ottamaan maistiaisia (ei kovin kummoisen lihansyöjä tuo kissa...). Pään pesusta Justus ei niin innostu, sitä on iineskin joskus yrittänyt suorittaa Sagan lisäksi. Justuksen ollessa vastasyntynyt, sain kaikenlaisia hysteerisiä kommentteja sukulaistadeilta kissan vaarallisuudesta ja arvaamattomuudesta. Varmasti vielä raapivat Justusta jne jne. Kyllä, varmasti vielä raapaisevat Justusta ja ehkä useammankin kerran. Luulenpa kuitenkin, että eivät tee sitä aiheetta ja yritän tietysti itse kaikin keinoin pitää huolen siitä, että sitä aihetta ei tulisi. Saga ainakin on niin pöljä, että sitä täytyy vähän valvoa, ihan sen oman turvallisuuden takia. Alussa Saga oli parivaljakosta se suurempi, mutta nyt asetelmat ovat tietenkin kääntyneet toisin päin: Saga 5kg ja Justus reilut 10kg. Ainakaan sukulais-

Kumpi matkii kumpaa?

tätien ei enää tarvitse huolehtia siitä, että kissa menisi lapsen päälle makaamaan. Sen sijaan olisin huolissani siitä, että lapsi saattaa mennä kissan päälle makaamaan...

JO RASKAUSAIKAN näin mielessäni Sagan istumassa taaperokärryssä lapsen kuljetettavana. Se olisi juuri sopivan laiska siihen... Saa nähdä miten käy, ainakin tällä hetkellä näyttää että Justus ja Saga ovat aikamoinen parivaljakko – ehkä Justus hyvinkin voisi kuljettaa karvaista kaveriaan taaperokärryssä, kunhan oppii kävelemään. On ollut ihana seurata, miten innostuneena Justus seuraa Sagan touhuja. Ja miten ihmeissään Justus selkeästi on, kun saa koskettaa pehmeää turkista, tai häntä viuhahtaa naaman päältä... Ainakin vielä Justuksen ja Sagan yhteiselo on sujunut mitä

parhaimmissa merkeissä, kumpikin toistaan ihmetellen – ja ehkä vähän toistaan matkien :D

Minna Kankaala

P.S. Sagan puolesta lähetän vielä terveisiä kasvattajille Amerikkaan... Pyysivät kirjoittamaan Sagasta kauniisti ;) Saga on ainutlaatuinen ja persoonallinen kissa, niin hyvässä kuin pahassa. Aivan eri maata, kuin nuo muut - tulee selvästi sukuunsa... Terkkuja siis myös aivan yhtä ainutlaatuisille Sagan sukulaisille, isotäti Lionmind's Aquilalle, äiti Lioneys's Athenelle, tytär Abeona's Kalindalle – sekä sille vääränsukuiselle Norleon Serenitylle... kaikki 4 kuulemma nauttivat suuresti päiväistään ”vähän” aurinkoisemmassa ilmastossa.

Leikit menossa, Saga yrittää vaivihkaa syödä ankkaelun narun ja Justus leikkii soittorasialla

SP,GIC FI*FoxyPaw's Baron,JW,DVM,DSM (NFO ns 24) saavutti DVM -tittelin Uppsalassa 10.09.2011 ja DSM -tittelin Tallinnassa 30.06.2012

synt.01.12.2007, emo: SC FI*Kehrääjän Orvokki,DM (NFO fs 09 24), isä: GIP,SC SE*Restless Desperado (NFO n 09 23)
omistaja: Jenni-Riikka Wacklin & Kai Naskali, kasvattaja: Karita Sumell & Mikael Axelqvist

Cat'omatic Snöhetta "Huxley", sinisavu bicolor uros
Omistaja: Henna Raudaskoski
Kuva: Nina Määttä

Ninatte's Voodoo "Varpu", ruskeatabby harlekiini naaras
Omistaja: Satu-Meri Salo
Kuva: Nina Määttä

Nalle-Puhin Sebastian "Sebu"
sinitäplikäs kastroattiuros
Omistaja: Kati Nieminen
Kuva: Nina Määttä

WitSarin Mercedes "Mercedes"
kilpikonna täplikäs valkea kastroattinaaras
Omistaja: Sari Witick
Kuva: Nina Määttä

Onnea 20-vuotiaalle!

Tähtitassun Hissu
Synt.. 12.6.1992

Isä: EC S*Skvätteskogs Pilatus, DM
Emo: GIC Fjordkattens Fanny, DM

Kasv. Eila Tähti
Om. Tuija Suominen

Satukissan Dahlia Pom-Pom
"Pami"

26.10.1995 - 21.5.2012

Kasv. Seija & Heikki Suojakari
Om. Lea Hirvikallio

Lähes 17 vuotta saimme pitää sinut luonamme, ja sait kaikki ihastumaan itseesi ihanan luonteesi vuoksi; hurjasti kehräystä ja aina hyvällä tuulella. Sylissä oli mielipaikkasi ja öisin aina vieressä.

Nyt voit leikkiä ja juosta taivaan isän suojeluksessa kassun, lotan ja muiden kavereiden kanssa,
pieni tyttösemme,
Meillä kaikilla on sinua kova ikävä, oma hurri-purri;

Kotiväki & livari + Topi-kaverit

Emo SP, IC Heinuntuvan Kreetta, synt. 25.6.2008, väri: NFO n 09 22, (isä: EC Tähtitassun Ritiririlla, JW, DVM, emo: EC Heinuntuvan Sophia, DM), omistaja: Sanna Halttunen, kasvattaja: Sirpa Selin ja Teppo Eloranta, kuvaaja: Grey Claw's Tytär SC Felicis Edda, synt: 7.8.2010, väri: NFO f 09 22, (isä: EC Godfather's Ziggy Stardust, JW, DVM, DM, emo: SP, IC Heinuntuvan Kreetta), om. ja kasv. Sanna Halttunen

Äiti ja Tytär, SP, IC Heinuntuvan Kreetta ja SC Felicis Edda

Yksi etappi on taas saavutettu. Kreetta on Supreme Premier ja Mondin Supreme Champion. Äiti ja tytär aloittivat näyttelytaipaleensa samaan aikaan, Kreetta luokassa 10 ja Mondin luokassa 9. Ihan samassa näyttelyssä ei valmistumisjuhlaa voitu viettämään koska tyttären tähtäys kesti vähän pidempään kuin emon. Kreetta valmistui Tallinnassa 5.8.2012 SP:ksi ja Mondin Pietarissa 8.9.2012 SC:ksi.

Kreetan näyttelyluonne on ollut ujo. Kiltimpää kissaa kuitenkin saa hakea, sillä Kreetan sydän on täyttä kultaa. Sen osoittaa jo sekin, että Kreetan tytär on kaksi vuotta vanha ja edelleen emon silmäterä, hänen vauvansa. Kotona tulee vieläkin hetkiä kun tavoitan Kreetan imettämästä Mondia. He nukkuvat yhdessä, saalistavat yhdessä ja leikkivät yhdessä. Kotonamme asustavat myös EP, EC Felicis Apollonia (15 v.) "Kirppu" sekä EP, EC Felicis Clarissa, DSM (13 v.) "Tuisku", jotka ovat ihan pihalla

"humpuukikissojen" (Sirpaa lainatakse- ni) touhuista. Kuitenkin Kirppu on se, joka tarvittaessa johtaa laumaa.

Mondin näyttelyluonne on ollut hie- man haastavampi. Välillä on löytynyt ns. kilpparienergiaa, tai mitä lie? Onko omistajan jännittämällä ollut oma osuutensa asiaan, mene ja tiedä? Raulolle haluan osoittaa kiitokset siitä, että olet kiperissä tilanteissa kantanut Mondia. Kiitos! Kotioiloissa Mondin on kuitenkin ihana, kultainen ja hauska kissa, kauniskin. Mamman oma pikkuinen pyöreä pampula.

Kreetan emona olosta vielä sen ver- ran, että hänellä on yksi pentue EC Godfather's Ziggy Stardust, JW, DVM, DM "Ziggy":n kanssa johon syntyi kuu- si ihastuttavaa kilpparityttöä. Suureksi suruksi yhdellä työstä, "Ruususen uni", oli kitalakihalkio ja eläinlääkäri joutui nukuttamaan hänet vuorokauden vanha- na. Pikkuinen nukkuu puutarhassamme nimikkokukkansa suojassa. Kreetta oli

kymppin emo pennuilleen. Enna, Eme- liia, Edla ja Esme löysivät ihanat rakas- tavat kodit. Kiitos heidän perheilleen mukavista yhteisistä hetkistä ja siitä että arvostatte heitä kissoina. (Nääs, jäi se kirkkain näyttelytähdeys saavuttamatta. Ei tullut BISsi kissoja, ei). Kreetta on myös ehtinyt saada mummon arvon kun elokuun lopussa pitkään yritetty ja odo- tettu pentue syntyi. IC Felicis Emeliia "Elli" sai seitsemän suloista pentua SC Hilirimpsis Hattiwatti "Taavi":n kanssa.

Nyt jääme iloisin mielin seura-amaan Ellin pentujen kehitystä ja tieten- kin jännitämme tyttärien/siskojen näyt- telyuria!

Sanna

p.s. Heinuntupalaisten Sirpalle ja Te- polle suurkiitos, että olette luottaneet ja antaneet elämäni kauniin ja kiltin, rak- kaan Kreetan.

Kissan ihosieni-infektiot

Sienien eli dermatofyyttien aiheuttamaa infektiota ihossa kutsutaan tieteellisemmin dermatofytoosiksi. Kissoilla tunnetuin infektion aiheuttaja on *Microsporum canis*. Muita täällä Suomessa tunnetumpia, mutta *M. canis*en esiintyvyyden verrattuna paljon harvinaisempia aiheuttajia ovat *Trichophyton mentagrophytes* ja *Microsporum gypseus*. Edellä mainitut sienet ovat zoofiileja eli voivat tarttua myös ihmiseen ja muihin eläimiin. Tämän takia sienitartunnat on syytä hoitaa myös silloin, kun varsinaisia oireita ei esiinny, mutta kantajuus on todettu esimerkiksi rutiininomaisessa kissalan sienitestauksessa.

Sienet viihtyvät karvoissa, ihon pinnalla ja kynsissä käyttäen ravinnokseen keratiinia. Karvat haurastuvat ja katkeilevat ja putoilevat ympäristöön levittäen samalla sienirihmastoja ja itiöitä ympäriinsä. Eri lähteissä mainitaan sieni-itiöiden selviävän sisäilmassa yhden tai useammankin vuoden. Todettaessa sieni-infektio on tärkeää paitsi kaikkien talouden lemmikkien ja tarvittaessa myös ihmisten hoitaminen, myös tilojen täydellinen saneeraus.

Riskitekijät

Etenkin *M. canis* tarttuu herkästi, joko suoraan sairastuneesta eläimestä tai epäsuorasti erilaisten välineiden, kuten turkinhoitovälineiden, tekstiilien tai jopa ilmastavirran välityksellä. Näyttelyissä tai siitosreissuilla kulkevat kissat ovat todennäköisimmät tartunnansaajat ja välittäjät. Myös tuontikissat ovat iso riski, koska monissa maissa ei sienien esiintymistä kontrolloida ollenkaan tai niitä ei pidetä edes minkäänlaisena uhkana. Ympäri maailman tehtyjen tutkimusten mukaan sienisairauksien esiintyvyys on suurempaa erityisesti kosteissa ja lämpimissä ilmastoissa, sekä suurissa kissaloissa tai kissapopulaatioissa ja kulkukissoilla. Erittäin suositeltavaa on, että tuontikissa pidettäisiin eristyksessä, kunnes on saatu negatiivinen sieniviljelytulos.

Immuniteetin eli elimistön vastustuskyvyn vajavuus on todennäköisin syy sairastumiselle. Pennuilla immuunipuol-

ustusjärjestelmä ei ole vielä ehtinyt täysin kehittyä ja aikuisilla esim. stressi tai jokin muu sairaus tai lääkitys voi alentaa immuniteettia. Vanhoilla kissoilla yleiskunto alkaa heiketä ja vastustuskyky laskea.

Pitkäkarvaisilla kissoilla sieni-infektioita todetaan eri tutkimusten mukaan enemmän kuin lyhytkarvaisilla. Syy tähän saattaa olla mm. se, että kissan on helpompi puhdistaa lyhyt turkki.

Oireet

Sienitartunta voi olla oireeton tai hyvin epämääräisesti oirehtiva. Selkeä klassinen sienitartunnan oire on ihossa pyöreä, reunalta punoittava ja laajeneva, mutta keskeltä jo paraneva alue. Muita, epämääräisempiä oireita ovat hilseily, lisääntynyt karvanlähtö, katkeileva karva, kutina ja erilaiset vähäkarvaiset,

sänkiset tai karvattomat läikät, ihon punoitusta ja ruvet. Koska oireet voivat olla näin moninaisia, kissan ihoon liittyvissä ongelmissa eläinlääkärikäynnillä on hyvä aina sulkea pois sieni-infektion mahdollisuus otattamalla näyte sieniviljelyä varten. Näkyviä oireita esiintyy yleensä pään ja kaulan alueella, sekä etujaloissa, korvissa, selässä tai hännässä. Vakavana infektio esiintyy etenkin pennuilla ja vastustuskyvyltään heikoilla aikuisilla ja vanhoilla kissoilla. Terve aikuinen kissa pystyy yleensä oman vastustuskykynsä turvin hoitamaan sieni-infektion. Se vie kuitenkin aikaa ja sinä aikana oireeton kantaja levittää sieni-itiöitä ympäristöönsä tartuttaen myös muut lauman jäsenet ja omistajansa.

Diagnostiikka

Tärkein ja paras tapa diagnosoida sieni on viljely. Sekään ei ole täysin luotettava tapa, sillä joskus saadaan väärä positiivisia ja väärä negatiivisia tuloksia. Näytteenotto on tehtävä huolellisesti annettujen ohjeiden mukaan, jotta vääriä tuloksilta voitaisiin parhaiten välttää. Paras tapa ottaa näyte sieniviljelyä varten on hammasharjateknikka. Tähän käy kaupasta ostettu yksittäispakattu tavallinen hammasharja. Hammasharja otetaan pakkauksesta vasta näytteenottohetkellä.

Oireetonta kissaa harjataan joka puolelta ja erityisesti alueilta, joissa infektio todennäköisimmin ilmenisi eli kaulalta, päästä, etujaloista ja selästä. Harjaus tehdään usean minuutin ajan reippaasti ja voimakkaasti, kunnes harjassa on tarpeeksi materiaalia. Harja laitetaan puhtaaseen käyttämättömään kirjekuoreen. Jos kissoja on useampi, mieluiten joka kissasta otetaan oma näyte omalla harjalla, mutta yhteisnäytekin käy. Yhteisnäyte saattaa lisätä väärän negatiivisen tuloksen riskiä.

Jos kissa oireilee, tulee harjata erityisesti oireilevilta alueilta ja nyppiä mukaan myös helposti irtoilevia karvoja oireilevan ihoalueen reunalta. Mukaan voi laittaa myös irtoavia rupia ja hilsettä. Näyte säilytetään jääkaapissa, jos sitä ei pystytä heti lähettämään. Kuoren päälle kirjataan eläimen tunnistetiedot. Lähettettävä ei tule laittaa näytekuoreen, vaan näytekuori pakataan erikseen lähetteen kanssa toiseen kuoreen.

Viljely on hidas menetelmä ja vastausaika on kahdesta kolmeen viikkoa tai jopa pidempään, jotta hidaskavuisimmatkin sienet saadaan suljettua pois. Kuopiossa toimiva eläinnäytteitä tutkiva laboratoriopalvelu Movet on alkuvuodesta 2012 saanut kehitettyä ja lisättyä diagnoosipalveluihinsa qPCR-menetelmän *Microsporum canis*en tunnistamiseksi. Myös tämän menetelmän pohjana tarvitaan viljelyä, mutta jo 5-8 vuorokauden kuluessa päästään ottamaan viljelyalustalta näyte qPCR:ään, jossa näytteestä etsitään ja tunnistetaan nimenomaan *M. canis*en perimää.

Tämä siis nopeuttaa vastauksen saantia ja lisää diagnoosin luotettavuutta. Tulevaisuudessa samaa menetelmää pyritään päästä käyttämään myös muutamalle muulle merkittävälle sienilajille.

Woodin lampputta ei enää nykykäsityksen mukaan ole suositeltavaa käyttää sieni-infektioiden poissulkemiseen. Se ei ole erityisen tarkka apuväline, koska menetelmä perustuu UV-lampun aiheuttamaan fluoresointiin sienien tuottamissa aineenvaihduntayhdisteissä. Kuitenkin vain osa *M. canis* -kannoista tuottaa fluoresoivia yhdisteitä ja muut sienet eivät välttämättä lainkaan. Näin Woodin lampulla jää osa sieni-infektioista toteamatta.

Hoito

Hoito suunnitellaan yhdessä eläinlääkärin kanssa jokaiselle kissalle. Hoitona käytetään lääkehoitoja sekä ulkoisina hoitoina lääkehoitoja, sekä mahdollisesti, etenkin pitkäkarvaisemilla kissoilla, karvojen ajelua. Erittäin tärkeä osa on ympäristön saneeraus: Tilat, huonekalut ja tekstiilit puhdistetaan huolellisesti sieni-itiöitä tuhoavain ainein ja menetelmin. Sieni-infektiosta ja ympäristön sieni-itiöistä eroon pääseminen voi olla hyvin pitkä ja työläs prosessi. Se vaatii myös paljon henkistä jaksamista ja läheisten ja ystävien tuki ja apu ovat tärkeitä asioita. Talous katsotaan vapautuneen sienestä, kun kahdesta tai kolmesta muutaman viikon välein otetusta sieni-näytteestä saadaan negatiivinen tulos.

Kati Holmsten

Lähteet:

Kirsi Kulmala (ELK), *Syventävien opintojen tutkielma "Kissojen ihosieni-infektiot Suomessa", Helsingin Yliopisto, Eläinlääketieteellinen tiedekunta, 2006*
Laboratoriopalvelut Movet internetsivusto <http://www.movet.fi>, 9.4.2012
Suomen Kissaliitto ry, *Terveys- ja hyvinvointitoimikunnan julkaisu "Kissojen tartuntataudeista ja terveydenhoidosta"* <http://www.kissaliitto.fi/media/2010/10/tartuntataudit-ja-terveydenhoito.pdf>, 2010

Sieni-infektion kanssa eläminen. Lyhyt oppimäärä.

Saatuamme positiivisen sienitestituloksen laadimme eläinlääkärimme kanssa järjestelmällisen hoitosuunnitelman. Tätä saneeraussuunnitelmaa orjallisesti noudattaen meidän seitsemän kissan taloudesta sieni häädettiin puolessa vuodessa. Tätä lyhempiin häättöihin ei kannata kenenkään tuudittautua, jos haluaa, että sienestä todellakin päästään eroon. Huomionarvoista on se, että yhdelläkään kissoistamme EI ollut mitään ulkoisia merkkejä sieni-infektiosta koko tänä aikana.

Alla oleva lyhyt yhteenveto on kuvaus meidän voitetusta taistelustamme sientä vastaan. Hoitosuunnitelmissa on varmasti eroja, mutta tällä suunnitelmalla me sienien selätimme.

KAIKKI TALOUDEN KISSAT (7kpl) ovat olleet tautisululla eristettyinä yhteiseen, asuinhuoneistosta erillisellä sisäänkäynnillä varustettuun 40m² tilaan. Tila on saneerattu tyhjäksi kaikista muusta irtaimesta, paitsi kissojen makuualustoista ja saniteettitiloista. Tilojen kalustus minimoitiin siten, että päivittäinen desinfointi pystytään suorittamaan asianmukaisesti. Tilassa kissoilla on ollut kovamuoviset makuualustat, joissa pehmusteena pyyhkeet, jotka on pesty päivittäin 60 asteessa. Tila on imuroitu ja desinfioitu Virkon-S-liuoksella päivittäin koko sieni-infektion hoidon ajan; imurointijäte on asianmukaisesti hävitetty. Tilan katot ja seinät on myös desinfioitu päivittäin, kuten myös kissojen ruokailuastiat ja saniteettitilat. Tilassa olemme aina käyttäneet itse kuituhaalareita ja kertakäyttötossuja tai vastaavasti juuri pestyjä vaatteita. Kissojen hoitoon on osallistunut kaksi henkilöä. Eristystiloissa eikä asuintiloissamme vieraillut ketään ulkopuolista henkilöä tai eläintä koko tämän puolen vuoden

aikana.

Kissat on lääkitty Intrafungol vet 10mg/ ml oraaliuoksella Pharmacia Fennica Veterinarian ohjeiden mukaisesti; viikko lääkkeitä/viikko ilman lääkkeitä. Kissat on pesty viikottain Virkon-S liuoksella, joka on laimennettu ohjeiden mukaisesti. Kissojen pesu on suoritettu siten, että jokaista kissaa on kylvetetty 15 minuutin ajan Virkon-S-liuoksessa, kasvojen ja pään alue pesty varovasti sienellä varoen liuoksen pääsemistä korviin, suuhun, nenään ja silmiin. Silmät on suojattu jokaisen pesun yhteydessä Viscotears-tipoilla. Kylvetyksen jälkeen kissa on huuhdeltu huolellisesti ja kuivaamiseen on käytetty aina vain juuri 60 asteessa pestyjä pyyhkeitä. Kissojen turkinhoito tämän lisäksi on ollut päivittäistä; kampausta ja harjausta sekä kampoien ja harjojen desinfointi välittömästi käytön jälkeen.

Koska kaikki seitsemän kissamme ovat olleet koko ajan samassa, yhtenäisessä tilassa on näytteitä taloudestamme otettu kokoomanäytteinä siten, että kokoomanäytteessä on ollut kattava määrä kissataloutemme kissoista. Eli yhdessä näytteessä saa olla korkeintaan viisi kissaa. Näytteet on asianmukaisesti otatettu eläinlääkärillä ja toimitettu VetLab-eläinlaboratorioon.

Päivittäiset toimet

- eritystilan imurointi, pesu ja desinfointi
- saniteettitilojen ja ruoka- sekä juomastioiden desinfointi
- makuualustojen desinfointi sekä pehmusteinä käytettyjen pyyhkeiden pesu
- lääkeviikkoina lääkitys

Viikottaiset toimet

- kissojen pesu ja punnitus joka viikko

kylvettämällä, kuten yllä on kuvattu

Kaiken tämän lisäksi muita asuintiloja on siivottava, desinfioitava ja mahdollisesti myös remontoitava samaan aikaan töissä käymisestä puhumattakaan. Kaikkien tilojen suhteen tarkkuutta kannattaa noudattaa samanlaisella pieteetillä kuin jos talossa olisi homevaurio. Taloudessamme on hävitetty käsittämätön määrä tavaraa, eritoten tekstiilejä. Kaikki ,mitkä eivät ole kestäneet 60 asteen pesua, on saanut lähteä. Ehdottomimpia hankintoja on ollut höyrypesuimuri.

SIENI-INFEKTION HOITO vaatii todellakin kärsivällisyyttä ja suositeltavaa on asennoitua sotalaskuriin hoitotoimenpiteiden kanssa. Taloudessamme ensimmäisenä aamuisin suoritettiin eristystilojen desinfiointi ja mahdollinen lääkitys. Samoin pidimme tiukasti kiinni siitä, että joka perjantai on pesu- ja punnituspäivä. Sieni tuo mukanaan niin paljon henkisiä rasitteita, että näiden päivittäisten ja viikottaisten rutiinien orjallinen noudattaminen mahdollisuuksien mukaan pitää järjen mukana koko häätöprosessissa. Taloudelliset rasitteet sienestä ovat myös uskomattoman suuret. Meidän sienihoitomme seitsemän kissan taloudessa tuli maksamaan n.4500€. Näissä kuluissa on mukana lääkkeit, ell-kulut, desinfiointi- ja pesuaineet, VetLab-testit sekä lukematon määrä kuituhaalareita, kertakäyttöhansikkaita, -tossuja ja pesusieniä. Muut kulut ovat ihan omaa luokansa.

DESINFIOINTIAINEIDEN KÄYTTÖ näyttelyissä ja näyttelytavaroiden desinfiointi näyttelyjen jälkeen ei ole missään määrin liioittelua. Testaamalla säännöllisesti kissatalouksiemme kissat sieni-infektion varalta on meille kaikille kissanomistajille eduksi. Säännöllinen testauttaminen on pieni menoerä ja todellakin pieni vaiva suhteutettuna siihen mitä sienien häätö kustantaa ja mitä stressiä se tuo mukanaan kissatalouteen. Niitä, jotka vierelläsi tämän prosessin aikana jaksavat kulkea ja myötelää, voit todellakin kutsua ystäviksi. Niitä ei ole kuin muutama, jos sitäkään.

Tallinnassa 5.5.2012 valmistui International Championiksi Tupuliinin Kuuma Kesä "Mini" (NFO ns 09 24) hopeatäplikäs/valkea norjalainen metsäkissa
isä: Puma av Skara Brae*CH, emo: IP&GIC FIN*Tupuliinin Syksyn Sävel
Omistaja: Carita Malkamäki, kasvattaja: Leena Visanen
Kuva: Tessa.lv

IP FI* Hopeahännän Lumikuningatar (NFO w) valmistui 4.3.2012 Kirkkonummella syntynyt 23.1.2012
emo: GIC FI* Lumikuningatar (NFO w)
isä: EC SE* Isgården's Rigoletto DVM,DSM (NFO ns 09 22)
kasvattaja: Sari Sinkko
omistaja: Tuuli Kaskinen
kuva: Tessa

IC Ballawhane AnarchyInTheUK, "Hynnen" (NFO n09 22) valmistui International Championiksi Cesis, Latvia 16.06.2012
syntynyt 22.02.2011
Isä: SC FIN*Kujakeikarin Hessu Hopo (NFO ns 09 22)
Äiti: GIC S*NC's Killer Queen, JW (NFO n 03 22)
Kasvattaja: Kristiina Rautio
Omistaja: Meemu Haveri

Punkkivaaraa ei pidä väheksyä!

Haluan kertoa teille järkyttävän tapahtuman, jonka koimme viime kesänä. En ole ikinä tullut ajatelleeksi sitä, kuinka vaarallinen punkki voisi kissalle olla, kunnes saimme kovan opetuksen.

Viime vuonna muutimme uuteen kotiin. Ehdimme asua talossa kaksi viikkoa ennen kuin meidän kotikissamme Viivi livahti ovesta pihalle ja juoksi suoraan metsään. Noin kolmen tunnin päästä Viivi palasi ontuen takaisin kotiin. Hän piti päätä kallellaan ja aristeli sitä, se suhisi muille kissoille ja halusi olla yksin. Silloin ajattelin, että käärme tai ampiainen olisi purrut sitä. Vein Viivin päivystävälle eläinklinikalle, missä hänelle annettiin kortisonia ja hänen korvat tutkittiin punkkien varalta. Tämän jälkeen kun mitään ei löydetty, meidät lähetettiin takaisin kotiin.

Illalla noin yhdentoista aikaan Viivi sai kohtauksen, joka muistutti epileptisiakohtauksia, mutta tämä kohtaus oli jatkuva. Se oli niin pelottava ja järkyttä-

vä katseltava, eikä sen loppua näkynyt. Järkyttyneinä lähdimme viemään Viiviä taas päivystävän eläinlääkärin luo. Klinikalla Viiville annettiin lääke, joka rauhoitti kohtauksia, mutta lääkkeen tehon heikentyessä kohtaus palasi takaisin. Aamulla päivystävä eläinlääkäri antoi meille lähetteen Helsinkiin neurologiselle klinikalle. Otin töistä vapaata ja lähdin ajamaan kohti Helsinkiä.

Helsingin klinikalla neurologi totesi, että osa Viivin aivoista on tuhoutunut kyseisen kohtauksen takia, ja sanoi, että muuta vaihtoehtoa ei ole kuin lopettaa kissa. Viivin elimistö oli jo äärimajoilla ja sen sydän ei kestäisi kauan. Jouduin tekemään todella raskaan päätöksen Viivin nukuttamisesta. Siinä vaiheessa Viivi oli jo niin väsynyt, että nukahti saman tien.

Koska halusimme tietää syyn Viivin kohtauksen, lähetimme Viivin tutkittavaksi Eviraan. Noin kuukauden päästä sain Eviralta vastauksen, että Viivin ai-

voista löytyi punkki, joka aiheutti aivokalvotulehduksen ja siitä seurasi epileptinen kohtaus.

En ole ikinä ajatellut että punkki voi olla näin vaarallinen kissoille.

Koska meidän kissat asuvat koko kesän tarhoissa ja minä en halua vaarantaa niiden terveyttä altistamalla niitä punkeille, laitoimme kaikille meidän kissoille Spotix-tipat niskaan.

Me saimme todella kovan opetuksen siitä, mitä erilaisia vaaroja kissoja odottaa ulkona. Niitä vaaroja ei tule ajatelleeksi ennen kuin ne sattuvat omalle rakkaalle lemmikille.

Larisa Maximova

GIC FI* Hopeahännän Donatella (NFO n 09 24) valmistui Kuopiossa syntynyt 10.9.2009

emo: GIP& EC FI* Hopeahännän Leah Isadora (NFO a 09 23)

isä: EC SE* Isgården's Rigoletto DVM,DSM (NFO ns 09 22)

kasvattaja: Sari Sinkko

omistaja: Larisa Maximova

Pentulista

Uuteen kotiin luovutettaessa pennun tulee olla vähintään 12 viikon ikäinen ja rekisteröity. Pentu saa mukaansa Suomen Kissaliiton rekisterikirjan. Yhdistys suosittelee että pentu on rokotettu kissaruttoa ja kissaflunssaa vastaan ja myös vahvistusrokotus on annettu ennen pennun luovutusta uuteen kotiin. Rokotusten yhteydessä pentu on eläinlääkärin tarkastama ja tästä on kirjallinen todistus. Lisäksi yhdistys suosittelee, että pentu on tunnistusmerkitty. Suosituksena on myös, että kasvattaja liittyy pennun omistajan Norjalainen metsäkissa ry:n jäseneksi edulliseen kasvattajahintaan (5,50 eur/jäsen).

Lista on päivitetty viimeksi 1.10.2012

NIITYKISSAN, Emilia & Olli Varhimo, Espoo, 040 467 6246

Synt: 27.08.2012, luovutus aikaisintaan: 23.11.2012

- sinihopeatäplikkäs (NFO as 24), naaras

- sinikilpikonnahopeatäplikkäs (NFO gs 24), naaras

- hopeatäplikkäs (NFO ns 24), naaras

Isä: SC FI*Hilirimpis Hattiwatti (NFO as 23), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: IC FI*Felicis Emeliia (NFO f), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

FOLLOWME, Aila Forstén, Noormarkku, 0400-769950

Synt: 25.08.2012, luovutus aikaisintaan: 18.11.2012

- sinikilpikonnatäplikkäs (NFO g 24), naaras

- sininen (NFO a), uros

- sinitabby (NFO a 22), uros

Isä: Marmatin Quentin (NFO d), testit: FeLV, FIV, GSD IV,

Emo: FollowMe Kiia Kuurankukka (a 24), testit: FeLV, FIV, GSD IV,

ARCTICWILDS, Arto ja Minna Turu, PORI, 0445698843

Synt: 23.07.2012, luovutus aikaisintaan: 22.10.2012

- punatabby valkoisella (NFO d 09 22), uros

- punatäplikkäs valkoisella (NFO d 09 24), uros

Isä: Ennio de Khazad-Dûm (NFO n 23), testit: FeLV, FIV, GSD IV,

Emo: Wishmaster Kendra Young (NFO f 03 22), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

SLYTIGER'S, Hanne Lankinen, Espoo, 040-7396479

Synt: 20.07.2012, luovutus aikaisintaan: 15.10.2012

- hopeatäplikkäs/valkea (NFO ns 09 23), uros, näyttelytasoinen

Isä: S*Restless Zooropa (NFO d 03 24), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: GIC FI*Slytiger's Primrose (NFO as 09 24), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

NENUKAN, Päivi Salmi-Wallenius, Riihimäki, +358-40-5548997

Synt: 11.07.2012, luovutus aikaisintaan: 11.10.2012

- musta/valkea (NFO n 09), naaras

Isä: GIC FI*Suvipäivän Oskari O (NFO n 03), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: FI*Leoline Hunajaiset Haaveet (NFO f 24), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

HEINUNTUVAN, Sirpa Selin & Teppo Eloranta, Helsinki, +358-45-638 7138, +358-40-730 4242,

Synt: 09.07.2012, luovutus aikaisintaan: 08.10.2012

- sinitabby/valkea kilpikonna (NFO g 09 22), naaras

Isä: FI*Heinuntuvan Hermanni (NFO d 22 09), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: GIC SE*Rockingen's Lucky Lips (NFO n 09), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

DRACONIAN, Taru Kytäjä, Vaasa, 0407516767

Synt: 31.05.2012, luovutusikäinen

- mustavalkea (NFO n 09), uros

Isä: GIC Suvipäivän Oskari O (NFO n 03), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: GIC Hillevillan Rebekka (NFO n 09), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

FELIMON, Eeva Boström, Sauvo, 046-8101697

Synt: 27.05.2012, luovutusikäinen

- kilpikonnanruskeatiikeri (NFO f 23), naaras

- cremetiikeri/valkea (NFO e 09 23), uros

Isä: IC Ennio de Khazad-Dûm*F (NFO n 23), testit: FeLV, FIV, GSD IV,

Emo: CH FIN*Felimon Bettina Auroora (NFO f 09), testit: FeLV, FIV, GSD IV,

HUISKULAN, Anne Liede, Ylöjärvi, 050-344 4194

Synt: 21.05.2012, luovutusikäinen

- punatabby (NFO d 22), uros, näyttelytasoinen

Isä: S*Skogälvens Ivaan Capelli (NFO nts 09 24), testit: FeLV, FIV, GSD IV,

Emo: Nalle-Puhin Marie (NFO d 09 22), testit: FeLV, FIV, GSD IV,

Välitettävät aikuiset norjalaiset metsäkissat

Kookas 5,5 vuotias leikattu uros vailla uutta kotia. Mielellään ainoaksi kissaksi, jotta kissan "linjat" pysyvät raameissa.

Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518

9.11.2011 syntyneet kastroitettut Ysobel(mustasavu) ja

Yooralla(kilpikonna-valkea) etsivät vielä omia koteja.

Kirsi Kovanen, Pornainen, 040-510 1757

Norjalainen metsäkissa ry on sitoutunut PawPedin terveysohjelmaan.

Lisää tietoa englanniksi: <http://pawpeds.com/healthprogrammes/> -sivuilta.

Suosituksena on että kaikki kasvatukseen käytettävät kissat ovat testattuja kissojen perinnöllisen sydänsairauden HCM:n osalta terveiksi. Yhdistys ei voi kuitenkaan valvoa pentujen vanhempien terveystietoja, joten kannattaa pyytää kasvatajalta kopiot vanhempien terveystesteistä ja pyytää kasvattajaa vielä selvittämään tulokset.

Listalla julkaistaan vain FIFe-kasvattajien Suomen Kissaliittoon rekisteröityjä pentuja. Kasvattajalla on oltava voimassa-oleva kasvattajasopimus Suomen Kissaliiton kanssa.

METTIS

SISÄLLYS 3 • 2012

Hallitus ja yhteystiedot	2
Puheenjohtajalta	3
Ajankohtaista	4
Rotupöytä	6
Koulutuspäivä 29.9.	8
Kissalan joukko-oppia, populaation hoitoa	11
CFA:n maailmassa	15
Sagan ja Justuksen yhteiselo	17
Äiti ja Tytär	21
Kissan ihosieni-infektiot	22
Sieni-infektion kanssa eläminen. Lyhyt oppimäärä.	23
Punkkivaaraa ei pidä väheksyä!	25
Pentulista	30

Kannessa

SC FI*Katinkurun Villakarvajalka

synt. 22.02.2008

emo: EC FI*Tähtitassun Purr Kissa (NFO f 09 24)

isä: GIP,SC SE*Restless Desperado,JW,DVM,DM (NFO n 09 23)

omistaja & kasvattaja : Jenni-Riikka Wacklin & Kai Naskali

Kuva: Tessa

METTIS

Julkaisija: Norjalainen metsäkissa ry

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

21. vuosikerta

Taitto: Marika Lahti

LEHDEN ILMOITUSHINNAT

Koko	Jäsenet	Kaupalliset
1/1-sivu	30 €	80 €
1/2-sivu	20 €	50 €
1/4-sivu	10 €	30 €

Takakansi 4-väri 140 €

AINEISTOPÄIVÄT JA ILMESTYMINEN

lehti 3/12 31.7. syyskuussa

lehti 4/12 31.10. joulukuussa

AINEISTO-OHJEITA

Kaikki lehteen tuleva aineisto lähetetään sähköpostin
liitteenä osoitteella mettis@norjalainenmetsakissa.fi

Kuvien toimitus jpg-muodossa

Kuvatekstiin: kissan nimi ja arvot, syntynyt, väri, vanhem-
mat, omistaja, kasvattaja, kuvaaja

Otamme mielellämme vastaan kaikenkarvaisia tarinoita
metsäkissoista ja tietenkin valokuvia. Muista lähettää
myös kissasi valmistumiskuva kissan täydellisillä tiedoilla.

SEURAAVA LEHTI 4/2012

Deadline 15.11.2012

Lähetä kaikki lehteen tuleva materiaali osoitteella:

mettis@norjalainenmetsakissa.fi

ROYAL CANIN

Nyt räätälöity ruokavalio jokaiselle leikatulle kissalle

Health Nutrition. Kunnossa läpi elämän.

Sterilaatioleikkaus muuttaa pysyvästi kissan elämää ja ravitsemustarpeita. Royal Canin tuo leikatuille kissoille neljä uutuusruokaa vastaamaan muuttuvia tarpeita läpi elämän, aina pentuajasta ikääntymiseen asti. **Kitten Sterilised**, tarpeellinen uutuus leikatuille kissanpennuille. **Sterilised 12+**, entistä tarkempaa ravitsemusta ikääntyvälle kissalle. **Sterilised Appetite Control** (1 - 7-vuotiaille) ja **Sterilised Appetite Control 7+** (7 - 12-vuotiaille), innovaatio kissoille, jotka kerjäävät ruokaa.

Uusi Sterilised-ruokasarja sisältää nyt leikatun kissan tarpeisiin kuusi ravitsemusratkaisua, jotka auttavat ylläpitämään ihannepainoa ja hyvinvointia kissan jokaisessa elämänvaiheessa.

40
YEARS
of
HEALTH
NUTRITION

royalcanin
.fi